

Kannatustuote Rekku Rescuelle

Roosa Toivanen KIJ9SM
Kuopion Muotoiluakatemia
Savonia-amk
Koru- ja jalometallimuotoilu

KANNATUSTUOTE REKKU RESCUELLE

Opinnäytetyö

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Roosa Toivanen	
Työn nimi Kannatustuote Rekku Rescuelle	
Päiväys 2.3.2013	Sivumäärä/Liitteet 49/12
Ohjaaja(t) Auli Mustonen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Rekku Rescue ry	
Tiivistelmä <p>Asiakkaan kanssa työskentelyn taito ja asiakaslähtöisen suunnittelun tärkeys ovat koru- ja jalometalli-muotoilijalle asioita, joita ei voi kehittää liikaa ja siksi opinnäytetyössä haluttiin syventyä kyseisiin asioihin. Opinnäytetyöprojektin tuloksena oli tarkoitus syntyä konseptisuunnitelma ja prototyyppi kannatustuotteesta Rekku Rescue -järjestölle, joka pelastaa koiria ja kissoja Suomessa ja Virossa.</p> <p>Opinnäytetyössä suunniteltiin asiakastyönä jalometallisen kannatustuotteen prototyyppi, käyttäen suunnittelun tukena konseptisuunnittelun oppeja. Lisäksi työn teoreettiseksi pohjaksi tutkittiin ja pohdittiin asiakkaan ja muotoilijan asiakassuhteen muodostumista ja heidän keskinäistä vuorovaikutustaan sekä sitä, kuinka sekä asiakas että muotoilija hyötyvät yhteistyöstä. Työssä tutkittiin myös hyväntekeväisyyden käsitettä ja sitä, millaisia eri muotoja hyväntekeväisyydellä on.</p>	
Avainsanat Asiakastyö, suunnittelutyö, kannatustuote, prototyyppi	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Roosa Toivanen			
Title of Thesis Supporting product for Rekku Rescue			
Date	2.3.2013	Pages/Appendices	49/12
Supervisor(s) Auli Mustonen			
Client Organisation /Partners Rekku Rescue ry			
<p>Abstract</p> <p>To a designer an ability to work with the customer and customer-oriented design are important skills which you cannot develop too much and therefore the thesis focused on these issues. The meaning of the thesis project was to make a concept plan and a supporting product prototype for Rekku Rescue, an organization that rescues dogs and cats in Finland and Estonia.</p> <p>In this thesis, a prototype of a supporting product of precious metal was designed using the concept designing doctrines. In addition, the development of the designer's and customer's relationship, their mutual interaction and the advantage of mutual cooperation were explored and contemplated. Besides, the concept of charity and different forms of charity were studied.</p>			
<p>Keywords</p> <p>Customer-oriented work, designig work, supporting product, prototype</p>			

SISÄLLYS

1. Johdanto	6	3.4 Kehittyväkonsepti	31
1.1 Rekkurescue	7-8	3.4.1 Valikoitunut konsepti kehittyä ja tarkentuu	31-32
1.2 Opinnäytetyön kulku ja rakenne	8-9	3.4.2 Viimeistelty konsepti	33
		3.4.3 3D-mallinnettu koru	33-34
		3.4.4 Asiakastapaamisen valmistelu ja itse tapaaminen	34-35
2. Tietoperustaopinnäytetyölle	10	4. Kannatuskorun prototyyppi	36
2.1 Tekee hyvää tehdä hyvää	11	4.1 Vertailua-käsinvaimallintaen?	37-38
2.1.1 Mitä on hyväntekeväisyys	11-12	4.2 Valmistusprosessi	38
2.1.2 Hyväntekeväisyyden monet muodot	12-14	4.3 Valmis prototyyppi	39-42
2.1.3 Kannatustuotteet ja hyväntekeväisyys	14		
2.2 Ammattimainen ote asiakastyöhön	15	5. Kannatuskoruntulevaisuus	43
2.2.1 Asiakas ja muotoilija	15-16	5.1 Piensarjaksi vai tehdastuotantoon	44
2.2.2 Vuorovaikutus asiakastapaamisessa	16-17	5.2 Myyntiin verkkokauppaan	44-45
2.2.3 Yhteistyön hyödyt nyt ja tulevaisuudessa	17		
3. Kannatustuotteen suunnitteluprosessi	18	Päätäntä	46
3.1 Konseptisuunnittelukaaviosuunnitteluntukena	19	Lähteet	47-48
3.2 Asiakastapaaminen ja luonnoksien kehittyminen	20	Kuvaluettelo	49
3.2.1 Ideointi ja ensimmäisten luonnosten kategoriointi	20-24	Liitteet	
3.2.2 Ensimmäinen asiakastapaaminen	25	Liite 1 - 5 Luonnoksia sisältävä PDF-paketti asiakkaalle	
3.2.3 Konseptiehdotusten luominen	25-26	Liite 6 - 8 Toinen asiakkaalle lähetetty PDF-paketti	
3.3 Luonnokset kehittyvät	26	Liite 9 - 11 Kysymyksiä kannatuskorusta projektin ulkopuolisille	
3.3.1 Konseptit	26-30	Liite 12 Vastauksia kannatuskorusta esitettyihin kysymyksiin	
3.3.2 Konseptien toimitus asiakkaalle	30-31		

1 Johdanto

Valitsin opinnäytetyöni aiheeksi korutuotteen suunnittelun asiakkaalle, sillä mielestäni asiakkaan kanssa työskentely ja korun suunnittelu sekä valmistus kehittävät minua ammattiini eniten, koska tulevaisuudessa tulen tekemään todennäköisesti pääasiassa asiakaslähtöistä työtä. Samalla saan lisää harjoitusta suunnittelun, muotoilun sekä korunvalmistuksen osalta. Asiakastyö tarjoaa lisäksi mahdollisuuden luoda uusia kontakteja, jotka voivat tulevaisuudessa tarjota mahdollisuuden uuteen yhteistyöhön heidän kanssaan.

Asiakkaakseni pyysin Rekku Rescue ry -nimisen eläintenpelastusjärjestön, joka toimii Suomessa ja Virossa. Järjestön tehtävänä on pelastaa ja uudelleen kotiuttaa kadulla eläviä koiria ja kissoja. Lisäksi he etsivät uuden kodin eläimille, jotka eivät voi enää syystä tai toisesta jäädä vanhaan kotiinsa. Järjestö toimii lahjoitusten, keräyksen ja kannatus tuotteiden tulojen avulla. Mielestäni järjestön toiminta on tärkeää, sillä apua eivät aina kaipaa vain ihmiset vaan myös eläimet, jotka eivät itse voi tilanteelleen mitään. Rekku Rescue on minulle sopiva asiakas, koska haluan tukea kyseisen järjestön toimintaa ja lisäksi eläimiin liittyvä aihealue on minulle hyvin tuttu ja läheinen – oma vapaa-aikani kuluu pääasiassa koirien parissa ja eläimet ovat muutoinkin aina olleet tärkeä osa elämääni.

Tavoitteenani on suunnitella ja valmistaa Rekku Rescuelle jalometallinen kannatuskoru, joka on edullinen valmistaa ja helppo monistaa mahdollista tuotantoa varten. Korun tulee ilmentää Rekku Rescuen ajatusmaailmaa ja olla helppokäyttöinen sekä mahdollisimman monenlaiselle ihmiselle sopiva. Tavoitteenani ei ole valmistaa korusarjaa, vaan pelkästään mahdollisesti piensarjaksi tuotettavan korun prototyyppi. Mikäli korusta valmistetaan piensarja, sen on tarkoitus tulla myyntiin Rekku Rescuen verkkokauppaan. Opinnäytetyön tuotoksina on tarkoitus syntyä sekä jalometallinen prototyyppi että aiheita käsittelevä, kattava raportti.

Olen mielestäni työlle sopiva toteuttaja, sillä ammattitaitoni on riittävä ammattimaiseen asiakkaan kanssa työskentelyyn ja myös kädentaidoiltani olen pätevä valmistamaan asiallisen, Rekku Rescuelle sopivan tuotteen. Sopivuuttani työhön lisää harrastuneisuuteni ja mielen-

kiintoni eläinten kanssa toimimiseen sekä niiden auttamiseen.

Hyödynsaajina olen minä, Rekku Rescue sekä seuraavat opinnäytetyöntekijät, joiden aiheena on tuotteen suunnittelu asiakkaalle. Itse hyödyn opinnäytetyöstä ammatillisesti, sillä se kehittää taitojani monella tavalla. Rekku Rescue saa itselleen heitä varten suunnitellun ja muotoillun jalometallisen korutuotteen, josta voi hyötyä rahallisesti. Lisäksi he saavat minulta eräänlaista ilmaista mainosta muun muassa erilaisten opinnäytetyöhöni liittyvien seminaarien yhteydessä. Samankaltaisesta aiheesta opinnäytetyönsä tekevät opiskelijat hyötyvät myös tekemästani opinnäytetyöstä, sillä sitä kautta voi etsiä mahdollisia lähteitä aiheeseen liittyen tai saada ideoita oman työnsä tekemiseen.

1.1 Rekku Rescue

”Yhdistys on perustettu kodittomien koirien auttamiseksi ja uusien kotien löytämiseksi. Pyrimme myös vaikuttamaan positiivisesti ihmisten asenteisiin eläimiä kohtaan. Haluamme omalta osaltamme tukea eläinsuojelun ja eläinten hyvän kohtelun edistämistä sekä Suomessa että Virossa. Tavoitteenamme on toimia sekä Suomessa että Virossa käytännön eläinsuojelutyön toimijoina sekä olla esillä erilaisissa tapahtumissa kertomassa ja valistamassa ihmisiä eläinten hyvästä kohtelusta. Haluamme myös neuvoa ja auttaa yksityisiä ihmisiä eläinten pitoon liittyvissä asioissa.” (Rekku Rescue ry. Toiminta. Tavoitteet.)

Rekku Rescue ovat suomalainen eläintenpelastusjärjestö, joka ottaa hoitoonsa pääasiassa hylättyjä koiria ja kissoja, mutta myös muita kodittomia eläimiä. Rekku Rescuen toiminta ulottuu myös Viroon, jossa on katukoiria huomattavasti enemmän kuin Suomessa – usein eläimiä otetaankin tarhan suojiin kadulta. Monet ihmiset hylkäävät lemmikkinsä, kun eivät kykene tai eivät halua enää siitä huolehtia, joskus eläin myös hylätään kun suloinen pentu on kasvanut aikuiseksi, paljon aikaa ja huolenpitoa vaativaksi lemmikiksi, eikä sellainen olekaan enää tervetullut taloon.

Osa eläimistä, jotka tulevat järjestöille ovat peräisin pentutehtaista. Rotukoirien hinnat ovat nykyään korkeat, ja tämä onkin luonut tehtailijoille mahdollisuuden tuottaa rotupentuja ja myydä ne halvalla. Pentutehtailijat pitävät lemmikkiä kurjissa oloissa (usein pienissä, siivoamattomissa häkeissä) ilman liikuntaa ja virikkeitä – näiden pentutehtaiden eläimien tehtävä on toimia pentuja tuottavina koneina. Pentu elävät samoissa, kurjissa oloissa ja niiden lähtökohdat tavalliseen lemmikin elämään ovat tämän takia huonot. Ikävä kyllä, liian monet ihmiset eivät ajattele, mistä uuden koiranpentunsa tai kissansa ostavat, ja saattavat ostaa lemmikin niin sanotusti ”takakontista”: lemmikin taustoja, elinoloja tai muitakaan tietoja ei selvitetä ja näin ostaja tietämättömyyttään tai turhaa säästeliäisyyttään tulee tukeneeksi pentutehtailua. (Älä osta koiraa häkistä. Lopeta pentutehtaat.)

Rekku Rescue on yksi niistä järjestöistä, jotka yrittävät toiminnallaan auttaa esimerkiksi pentutehtailun vähentämisessä ja lopettamisessa. He myös etsivät uudet kodit huostaan otetuille ja hylätyille lemmikeille, mikä on mielestäni äärettömän arvokasta – eläimen pitäisi tulla kohdelluksi rakastettuna lemmikkinä ja perheenjäsenenä, ei kerta-käyttötavarana tai koneena. Lemmikit saavat järjestöjen kautta uuden mahdollisuuden elämään.

KUVA 1. Rekku Rescuen logo. Rekku Rescue.

1.2 Opinnäytetyön kulku ja rakenne

Opinnäytetyöni tarkoituksena on suunnitella kannatustuote Rekku Rescuelle käyttäen suunnittelun tukena konseptisuunnittelukaaviota (kuvio 2, sivu 19). Suunnittelutyön lisäksi valmistun opinnäytetyöprojektin aikana prototyypin suunnittelemani tuotteesta, joka tulee toimimaan valmiina tai vielä kehitettävänä mallina piensarjalle, jonka Rekku Rescue ottaa verkkokauppaansa myyntiin. Kannatustuotteesta kertyvät varat menevät Rekku Rescuen tukemiseen.

Työnkulkukaaviossa (kuvio 1, sivu 9) olen kuvannut opinnäytetyöni kulkua ja erilaisia vaiheita tietoperustan keräämisestä aina kannatus-tuotteen tulevaisuuden pohdintaan saakka.

Ensimmäinen osio työnkulkukaaviossa on opinnäytetyön tietoperusta. Suunnittelu- ja valmistustyön lisäksi etsin vastauksia tutkimuskysymyksiini, jotka liittyvät hyväntekeväisyyteen ja muotoilijan ammatillaiseen työskentelyyn asiakkaan kanssa. Kannatustuote - jonka suunnittelen ja valmistun - on hyväntekeväisyustuote Rekku Rescuetta varten, joka myös saa korun myynnistä tulleet tuotot. Halusin kuitenkin pohtia, mitä hyväntekeväisyys ylipäätään on, millaisia eri muotoja hyväntekeväisyydellä on ja miten jokainen voi tehdä hyvää. Koska suunnittelemani ja valmistamani tuote on kannatustuote, pohdin myös kannatustuotteen käsitettä ja sitä, miten se eroaa muista samankaltaisista tuotteista, esimerkiksi liikelahjasta. Myös asiakastapaamiset ovat osa opinnäytetyötäni, joten pohdin, millainen on onnistunut asiakastapaaminen ja miten siihen päästään sekä sitä, mitkä ovat asiakastapaamisen kompastuskiviä ja kuinka ne voidaan välttää. Teoreettisten lähteiden tutkiminen ja niiden sekä omien ajatuksieni auki kirjoittaminen sijoittui koko opinnäytetyöprojektin ajalle.

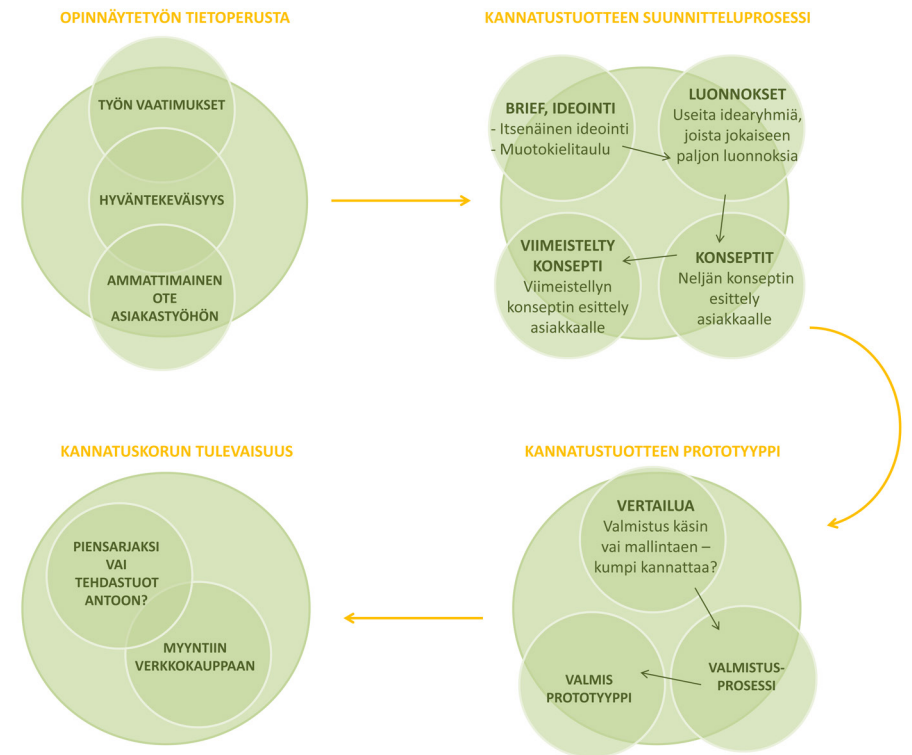
Seuraava vaihe, kannatustuotteen suunnitteluprosessi, on jo osa käytännön työskentelyä. Koko suunnittelutyö tukeutuu konseptisuunnittelukaavioon, johon olen tutustunut jo aikaisemmin opintojeni aikana. Kaaviossa edetään briefin (työnkuvaa avaava kirjoitus) ja ideoinnin kautta luonnoksiin, jotka kehittyvät konsepteiksi. Hyväksi todettua konseptia kehitetään kohti valmista, viimeisteltyä konseptia. Lisäksi

opinnäytetyöhön kuului edellä mainittujen tapahtumien lisäksi asiakastapaamisia, joista saadun kritiikin avulla luonnoksia kehitettiin ja joissa pääsin hyödyntämään koulussa kertynyttä ammattitaitoa toimia asiakkaan kanssa.

Suunnittelutyön valmistuttua kaaviossa siirrytään kannatustuotteen prototyyppiin ja sen valmistamiseen. Koska aluksi tuote oli tarkoitus valmistaa käsityönä ja päädyinkin hieman teollisempaan valmistustapaan, vertailen sitä kuinka nämä kaksi valmistustapaa eroavat toisistaan ja miksi valitsin käsityön sijaan mallintamisen sekä jyrsintä- ja valutekniikan käyttämisen. Esittelen myös tuotteen valmistusprosessin ja valmiista, jalometallisesta koruprototyypistä otetut käyttäjä- sekä tuotekuvat. Koska koru on opinnäytetyössäni vielä prototyyppi, oli tärkeää pyytää myös muutaman projektin ulkopuolisen henkilön mielipiteet korusta ja siitä, voisiko tai pitäisikö sitä muuttaa vielä jollain tapaa. Pohdin myös itse sitä, mitä korussa mahdollisesti voisi olla toisin ja mihin olen tyytyväinen.

Kaavion viimeinen osa käsittelee kannatuskorun tulevaisuutta. Vaikka korusta tehdäänkin ainakin aluksi piensarja, on mahdollista että niitä tarvitaan myöhemmin suurempi määrä. Siksi olen pohtinut, miten korun voisi tuottaa teollisesti tai miksi se kannattaa pitää piensarjatuotannossa. Lisäksi kerron, millainen Rekku Rescuen verkkokauppa on ja kuinka voin sitä kautta markkinoida itseäni korumuotoilijana

KUVIO 1. Opinnäytetyön työkuokukaavio

2 Tietoperusta opinnäytetyölle

Opinnäytetyöni vaatii kiinnostusta aihetta kohtaan ja tietämystä aiheesta, muotoilualan ammattiosaamista sekä tutkitun tiedon analysointia, eli erilaista tietoa on haettava eri lähteistä. Lähdetietoa tarvitaan esimerkiksi eri käsitteiden aukaisemiseen ja omien valintojeni perustelun tueksi.

Työssä pystyn hyödyntämään omaa kiinnostustani eläinharrastusta kohtaan, sillä se antaa laajat lähtökohdat suunnitteluun ja tuo työhön oikeanlaista motivaatiota sekä tunteen kanssa tekemistä. Koulutuksessani olen valmentautunut muotoilun ammattilaiseksi, joten minulla on pätevyys ja taito työskennellä asiakkaan kanssa ja tarjota heille laadukasta suunnittelu- ja korunvalmistustyötä kehittäen samalla itseäni.

Työn haasteisiin kuului sopivan lähdetiedon löytäminen ja sen soveltaminen omaan aiheeseeni. Myös suunnittelutyö oli välillä hankalaa asiakkaan ja minun pitkän välimatkan vuoksi, joten jouduimme turvautumaan paljon sähköpostin kautta kommunikointiin.

Asiakastyö vaatii mielestäni aina pitkäjänteisyyttä ja suunnitelmallisuutta, sillä asiakkaasta ei välttämättä aina saa kaikkea haluamaansa ”irti”, eli vastauksia ja päätöksiä, voi olla hankalaa saada aikaan. Esimerkiksi siitä, miten asiakkaan saisi johdattelevilla kysymyksillä valitsemaan mieleisiään luonnoksia ja tekemään päätöksiä, kannattaa tehdä valmiiksi suunnitelmia, jotta tapaamiset sujuvat ongelmitta.

2.1 Tekee hyvää tehdä hyvää

Hyväntekeväisyys on teko, jota jokaisen kannattaa harkita tehtäväksi. Hyväntekeväisyyttä voi olla vain avunanto tuttavalle, mutta sen parissa voi toimia myös laajemmin.

2.1.1 Mitä on hyväntekeväisyys?

“Charity begins at home“

- Englantilainen sananlasku

-

Lainaus ”Charity begins at home” on englantilainen sananlasku, joka tarkoittaa että ”hyväntekeväisyys alkaa kotoa” - yksilön ensimmäinen vastuu on huolehtia perheenjäsenistään. (Oxford Dictionaries)

Lainaus on mielestäni erittäin hyvä ja kiteyttää sen, mikä minun mielestäni on hyväntekeväisyyttä parhaimmillaan: toisia autetaan ilman oman edun tavoittelua ja sen kuuluisi olla arkipäivää. Tällainen hyväntekeväisyys on tuttujen ja tuntemattomien auttamista kotona, töissä ja elinympäristössä. Pienet teot, kuten oven avaaminen vanhukelle ovat ehkä hieman suurennellusti hyväntekeväisyyttä: mielestäni nyky maailma on niin yksilökeskeinen ja egoistinen, että tällainenkin teko tuntuu olevan harvinaisuus. Sana ”kiitos” tai pelkkä hymy ovat mielestäni ihana palkinto pienestä, hyvää tekevästä teosta. Hyväntekeväisyys on ajan antamista, toisen muistamista ja tuen antamista kun sitä tarvitaan. Tällainen jokapäiväinen, arkinen hyväntekeväisyys kuulostaisi minun mielestäni hyvältä jokaisen toteutettavaksi.

Hyväntekeväisyys määritellään kuitenkin yleensä paljon laajemmin. Hyväntekeväisyyttä esiintyy muun muassa vapaaehtoistyön ja rahan lahjoituksen muodossa. Olen itsekin toiminut Unicefin kuukausilahjoittajana ja toisinaan laittanut rahaa myös keräyslippaisiin. Minua on

usein epäilyttänyt, saavuttavatko lahjoittamani pienet summat ketään tai onko niistä ylipäättään mitään hyötyä: ovatko ne vain omantunnon rauhoittelua ja uskottelua, että olen edes huomionnut esimerkiksi kehitysmaiden avuntarpeen? Myös Sari Kuvaja pohtii näitä kysymyksiä kirjassaan ”Hyvä raha”. Hänen mielestään Suomessa rahan lahjoittamista pidetään liian yksinkertaisena tapana auttaa, eli oman ajan antaminen ja työllinen panostaminen jonkin hyväksi on arvostettavampaa kuin rahan antaminen. Järjestöt kuitenkin käyttävät resurssejaan siihen, että ihmiset lahjoittaisivat rahaa, koska sitä tarvitaan. (Kuvaja 2010, 47-48.)

Vastuullinen lahjoittaminen VaLa ry:n ja taloustutkimus oy:n tekemä lahjoittajatutkimus vuodelta 2011 selvittää suomalaisten suhtautumista erilaisten kansalaisjärjestöjen ja -yhteisöjen tukemiseen: tutkimuksen mukaan jopa 70 prosenttia suomalaisista tukee järjestöjä ja yhteisöjä edes jollain tapaa, käymällä esimerkiksi hyväntekeväisyys-konserteissa tai osallistumalla aihepiiriin seminaareihin. Vain 26 prosenttia suomalaisista ei osallistu tai tue hyväntekeväisyystoimintaan tai -järjestöjä. Saman tutkimuksen mukaan naiset suhtautuvat hyväntekeväisyystoimintaan ja -järjestöihin paljon myönteisemmin kuin miehet. Myönteisimmin hyväntekeväisyyteen suhtautuivat 25-34- sekä 50-79-vuotiaat ihmiset. Myönteisimpiin suhtautujiin kuului toimihenkilöitä/asiantuntijoita, Etelä-Suomessa asuvat ihmiset sekä taloudet, joiden vuosibruttotulot olivat yli 45 000 euroa (Vastuullinen lahjoittaminen ry 2011.).

Tämä tutkimus antaa mielestäni osviittaa siihen, kuinka hyvällä kannalla Suomessa hyväntekeväisyystoiminta on – valtaosa väestöstä kuitenkin tukee sitä edes jollain tapaa. Hyväntekeväisyyteen törmää mielestäni oikeastaan joka päivä: jopa kauppaan mennessä saattaa törmätä Punaisen ristin tai Unicefin varainkerääjään, joka tarjoaa mahdollisuutta tukea edustamaansa järjestöä, joko suoraan rahalahjoituksena tai esimerkiksi ostamalla järjestön kannatustuotteen.

2.1.2 Hyväntekeväisyyden monet muodot

Jokaisen on helppo harjoittaa hyväntekeväisyyttä, varallisuudesta tai yhteiskunnallisesta asemasta riippumatta, sillä lahjoituksen ei tarvitse aina olla rahallinen: lahjoittaa voi myös omaa aikaansa eri järjestöjen tai apua tarvitsevien ihmisten ja eläinten käyttöön. Väyliä ja tapoja auttamiseen on useita, kuten myös auttamista tarvitsevia kohteita.

RAHA- JA TUOTELAHJOITUKSET

Suomessa rahalahjoitukset ovat suurin tukimuoto: lahjoittajatutkimuksen (Vastuullinen lahjoittaminen ry 2011.) mukaan useimmiten lahjoitetaan satunnaisesti rahaa (33 prosenttia, noin 1007 vastaajaa). Rahalahjoituksia voi tehdä lahjoittamalla haluamansa summan varainkerääjälle, joka on keräämässä tukirahaa jonkin tietyn järjestön tai asian puolesta. Tämä on helppo ja nopea tapa lahjoittaa oman vallinnan mukaan pieni tai suurikin summa hyväntekeväisyyteen. Rahaa voi myös lahjoittaa järjestöjen internet-sivujen kautta, ja usein vaihtoehtona rahalle on ostaa jokin tuote tai palvelu: esimerkiksi World Vision on ”lasten elinoloja ja oikeuksia edistävä kristillis-humanitaarinen kehitysyhteistyöjärjestö” (World Vision. Suomen World Vision.), joka toimii Afrikan, Aasian ja Latinalaisen Amerikan alueilla. World Visionilla on ”Lahjaksi lehmä”-lahjakauppa, jonka kautta voi ostaa erihintaisia tuotteita, tarvikkeita tai vaikkapa eläimiä. Lahjoja on paljon ja niiden hintaluokat vaihtelevat suuresti, mahdollistaen näin mahdollisimman monen osallistumisen – lahjaksi voi ostaa leluja (lahjahinta 5 euroa) tai vaikkapa vesitankin (lahjahinta 850 euroa) (World Vision. Lahjakauppa.).

Monet järjestöt tarjoavat vaihtoehtoksi myös kuukausilahjoittajaksi tai kummiksi ryhtymistä. Kuukausilahjoittaja lahjoittaa rahaa tietyn summan kuukaudessa järjestön käyttöön, kummi puolestaan saa oman tuettavan kummilapsen, jolle kuukausilahjoitus menee. Itse kuukausilahjoittajana toimiessani olin tyytyväinen, että lahjoitin, mutta lahjoittaminen tuntui samalla hieman kasvottomalta avunannolta: raha vain lähti tililtä tiettyinä päivinä kerran kuukaudessa. Omasta mielestäni

olisi palkitsevampaa pystyä lahjoittamaan konkreettisemmin.

Mielestäni hyväntekeväisyyden muoto kannattaa valita tarkoin, sillä voiko koskaan olla varma, meneekö antamasi lahjoitusraha haluamaasi, oikeaan kohteeseen? Susan Heikkinen pohtii Suomen kuvalehden blogikirjoituksessaan hyvin sitä, onko helppo ja perinteinen hyväntekeväisyys sittenkään se paras vaihtoehto. Hän kirjoittaa blogikirjoituksessaan näin:

” Lahjoita vuohi - taatusti konkreettinen apu, yhden perheen ruokamavaraisuuden alku? Ikävä kyllä vuohia pidetään kehitysmaissa usein perinteisesti vapaina, jolloin ne syövät kaiken vihreän ja pahentavat tiheästi asutettujen alueiden eroosiota. Tämän ovat avustusjärjestökin tiedostaneet, esimerkiksi Kirkon ulkomaanapu lupaa kouluttaa eläinten vastaanottajat pitämään eläimiään vastuullisesti. Mutta eikö silloin vian eläimen lahjoittaminen ole laajentunut jo kulttuuriin kajoamiseksi?

Entä vaatelahjoitukset? Viedäänpä Suomesta vaikkapa hienot pelipaidat tansanialaisen koulun futisjoukkueelle. Eikö tosiaan voitaisi ostaa ne lahjoitettavat pelipaidat tansanialaiselta vaatetehtaalta, tai ompeluttaa ne paikallisella ompelijalla? Ainakin järjestäytynyt vaatteiden vienti ”kehitysmaiden rääsyisille köyhille” on niin räikeää paikallisteollisuuden kehityksen estämistä, että sitä luulisi valistuneen länsimaalaisen jo karttavan.” (Heikkinen, S. Hyväntekeväisyys ei tee aina hyvää. Suomen kuvalehti.)

Artikkeli herätti ainakin minut itseni ajattelemaan, voisinko auttaa muulla tavalla kuin lahjoittamalla rahaa lipaskeräyksiin – voisinko itse tehdä jotain, joka hyödyttäisi enemmän ja suuremmin avun tarvitsijaa? Mahdollisesti, mutta järjestöt tekevät joka tapauksessa hyvää työtä auttamisen eteen, ja niiden toimimiseen tarvitaan rahaa, vaikka se olisikin niin sanottu nonprofit-järjestö, joka ei tavoittele itselleen voittoa.

VAPAAEHTOISTYÖ

Vapaaehtoistyöllä voi auttaa monella tapaa – jotkut matkustavat ulkomaille työskennelläkseen avustusjärjestöissä, toiset käyvät puhumassa hyväntekeväisyydestä seminaareissa ja kolmannet saattavat toimia vaikkapa vasta koulutettujen opaskoirien ja niiden omistajien ”peesareina”, eli he kulkevat koirakon jäljessä ja korjaavat koiran toimintaa tarvittaessa.

Mannerheimin Lastensuojeluliitto tarjoaa halukkaille tekijöille vapaaehtoistyötä esimerkiksi lastenkerhojen pitämisen tai vertaistukihenkilönä toimimisen muodossa (Mannerheimin Lastensuojeluliitto. Tule vapaaehtoiseksi.). Mikäli eläinten parissa työskentely tuntuu luontevammalta, voi esimerkiksi tarjota kodittomille eläimille kotihoitopaikkaa – huostaan otetut eläimet sijoitetaan usein eräänlaisiin sijaiskoteihin ennen oman kodin löytymistä, mikäli ne eivät pärjää tarhaoloissa.

Lahjoittajatutkimuksen (Vastuullinen lahjoittaminen ry.) Mukaan vapaaehtois- tai muuta talkootyötä tekee noin 17 prosenttia vastaajista (noin 1007 vastaajaa).

TAPAHTUMIIN OSALLISTUMINEN

Erilaisiin hyväntekeväisyystapahtumiin, esimerkiksi hyväntekeväisyyskonsertteihin, osallistumalla voi auttaa rahallisesti saaden rahalle muutakin vastinetta kuin hyvän mielen. Esimerkiksi ”Elämä lapselle”-konserttien tuotot ja lahjoitukset käytetään eri lastenklonikoiden ja Lastentautien tutkimussäätiön hyväksi. (Kummit ry.)

Lahjoitustutkimuksen mukaan (Vastuullinen lahjoittaminen ry) 21 prosenttia 1007:sta vastanneesta käy konserteissa tai muissa maksullisissa hyväntekeväisyystapahtumissa.

ARVAT JA HYVÄNTEKEVÄISYYS- /KANNATUSTUOTTEET

Useat järjestöt kauppaavat erilaisissa tapahtumissa ja omissa verkkokaupoissaan tuotteita, joiden tuotoilla he pitävät toimintaansa yllä. Jonkun tietyn tuotteen tuotot voidaan myös suunnata johonkin tiettyyn kohteeseen, esimerkiksi luonnonkatastrofialueen ihmisten auttamiseen. Tuotteet voivat olla esimerkiksi arpoja, mutta myös erilaisia tavaroita. Esimerkiksi ihmisoikeuksia puolustava Amnesty International-järjestö myy verkkokaupassaan kangaskasseja, koruja, asusteita sekä kynttilöitä. (Amnesty International. Amnesty Store.)

Myyjäistapahtumissa käyminen sekä arpojen ja kannatustuotteiden ostaminen oli Lahjoittajatutkimuksessa (Vastuullinen lahjoittaminen ry.) toiseksi suosituin tapa harjoittaa hyväntekeväisyyttä 24 prosentin osuudellaan (noin 1007 vastaajaa).

2.1.3 Kannatustuotteet ja hyväntekeväisyys

Kannatustuotteella tarkoitetaan tuotetta, jota myydään jonkin asian tukemiseksi. Usein kannatustuotteita myyvät tahot ovat järjestöjä, joiden koko toiminnan mahdollistavat lahjoitukset ja kannatustuotteista saadut myyntitulot. Nämä järjestöt ja yritykset keräävät rahaa usein sairaaloille (esimerkiksi Suomessa Suomen lastensairaalalle), kodittomille eläimille, jostakin sairaudesta kärsiville henkilöille ja vastaavalle. Kannatustuote voi kuitenkin olla myös tuote, jota myydään tai jaetaan ilmaiseksi esimerkiksi jonkun tapahtuman tai aatteen kannattajille, kuten vaikkapa eduskuntavaalien aikaan jaettavia puolueen omia pinssejä ja muita tuotteita – tällöin ei kuitenkaan ole yleensä kyse hyväntekeväisyydestä, vaan markkinoinnista.

Ympäri maailmaa – myös Suomessa – toimiva WWF (Maailman luonnonsäätiö) on suuri säätiö, joka pyrkii toiminnallaan auttamaan luontoa: he suojelevat maailman uhanalaisia lajeja, meriä, metsiä ja valistavat ilmastosta sekä energiankulutuksesta. Heillä on erilaisia tapoja pyrkiä tavoitteisiinsa, joista yksi on kannatustuotteiden myynti.

WWF:n kannatustuotevalikoima on todella laaja ja on suunnattu niin miehille, naisille kuin lapsillekin. Valikoimista löytyy asusteita (kuva 2), pehmoleluja (kuva 3), lahjakortteja, vaate- ja kodintekstiilejä, toimistotarvikkeita ja kortteja (WWF Suomi.). Suomessa toimiva MLL (Mannerheimin lastensuojeluliitto) puolestaan myy esimerkiksi adresseja sekä koruja - kannatustuote voi siis olla oikeastaan millainen tuote tahansa

Kannatustuote eroaa hieman samankaltaisesta tuotteesta – liikelahjasta - siinä, että liikelahja on yleensä kunnioituksen osoitus, lahja hyvin tehdystä työstä tai yrityksen osoitus yhteistyökumppanilleen, että yhteistyö on ollut kannattavaa. Liikelahjoja voidaan jakaa yrityksen sisäisesti, paikallisille hyvin toimineille yrityksille tai järjestöille (esimerkiksi hyväntekeväisyysjärjestö) tai kuten edellä mainittiin, myös yhteistyöyritysten kesken. (WiseGeek.)

Liikelahja ei ole koskaan yleisön ostettavissa, vaan se on hankittu varta vasten lahjan saajaa varten. Tässä tulee esiin suurin liikelahjan ja kannatustuotteen ero: liikelahja nimensä mukaan lahjoitetaan, kun taas kannatustuotteen yksityishenkilö ostaa itse järjestöltä tai

KUVA 2. Panda-tuubihuivi. WWF:n verkkokaupassa myytävä kannatustuote. WWF.

KUVA 3. Norppa-pehmemelu. WWF:n verkkokaupassa myytävä kannatustuote. WWF.

yrittäjältä, jota haluaa tukea. Yhteinen tekijä mielestäni liikelahjalla ja kannatustuotteella on se, että molemmilla pyritään tavallaan tukemaan jotain asiaa: liikelahjalla rohkaistaan ja tuetaan hyvää työntekijää tai yhteistyöyrittystä, kannatustuotteella halutaan puolestaan tukea jotain asiaa, kuten luonnonsuojelua tai vaikkapa syöpäsairaiden tukirahastoa. Kannatustuotteet ja liikelahjat voivat olla tuotteina hyvinkin samanlaisia, esimerkiksi koruja ja koriste- tai käyttöesineitä. Kannatustuotteita tosin on usein tarjolla useasta eri hintaluokasta, jotta mahdollisimman usealla olisi mahdollisuus hankkia sellainen (lippalakkeja, t-paitoja, pinssejä). Liikelahjan tulisi mielestäni olla kuitenkin aina vähän arvokkaampi, esimerkiksi solmionpidin tai arvokas kuulakärkikynä – arvottomampi lahja, kuten esimerkiksi muki, voi antaa lahjan antavasta yrityksestä sellaisen kuvan, ettei se välitä panostaa työntekijänsä, yhteistyökumppaninsa tai vastaavan palkitsemiseen ja että arvostus ei ehkä olekaan niin suurta kuin yritys on antanut ymmärtää.

2.2 Ammattimainen ote asiakastyöhön

Koska opinnäytetyöni on asiakkaalle valmistettava muotoilutyö, halusin selvittää erilaisia keinoja toimia asiakkaan kanssa – kuinka uusi asiakassuhde aloitetaan ja miten sitä ylläpidetään, miten asiakkaan kanssa kommunikoidaan ja kuinka sekä asiakas että muotoilija voivat hyötyä yhteistyöstä nyt ja tulevaisuudessa.

2.2.1 Asiakas ja muotoilija

Tarkoitukseni on opinnäytetyöni kautta luoda uusi asiakassuhde Rekku Rescueen - eli toimin samalla tavalla kuin olisin yrittäjän roolissa. Mikäli järjestö on tyytyväinen työhöni, on mahdollista, että he haluavat käyttää muotoilupalvelujani uudelleen.

Muotoilualan - kuten monen muunkin asiakaslähtöisen alan - yrittäjän tavoitteita ovat uusien asiakassuhteiden luominen ja asiakassuhteen hoitaminen. Uusien asiakassuhteiden luominen on tärkeää, sillä uudet asiakkaat työllistävät muotoilijaa ja avaavat mahdollisesti ovia jälleen uusiin asiakastöihin. Muotoilijan tulisi mielestäni kehittää palve-

lutaan, taitojaan ja tarjontaansa jatkuvasti, jotta muotoilijan tarjoama palvelu ja tuotteet olisi mahdollisimman laadukasta. Asiakaslähtöinen yritys voikin hankkia tietoa tuotteidensa ja palvelujensa parantamiseksi paitsi omilta asiakkailtaan, myös niin sanotuilta ”ei-asiakkailta”, jotka ovat yritykselle todella arvokas tiedonlähde. Ei-asiakas voi olla potentiaalinen asiakas, joka ei ole kuitenkaan käyttänyt vielä yrityksen tuotteita tai palveluita. Toinen ei-asiakas on henkilö, joka suhtautuu kielteisesti yritykseen, sen tuotteisiin tai palveluihin – kielteisten asiakkaiden mielipiteiden avulla yritys kykenee kehittämään itseään ja näin saavuttamaan mahdollisesti myös ei-asiakkaan uudeksi asiakkaaksi. (De Mooij ym. 2005, 16-17)

Asiakassuhteen luominen voi olla vaikkapa tilanne, jossa asiakas ja muotoilija kohtaavat ensimmäisen kerran. Tällöin on tärkeää käyttäytyä korrektisti ja osata toimia asiakkaan kanssa oikein: mikäli asiakas ja muotoilija eivät ymmärrä toisiaan tai jää väärinkäsityksiä siitä, mitä yhteistyöltä toivotaan, voi tuloksena olla tyytymätön asiakas ja luodun asiakassuhteen katkeaminen. Omia vuorovaikutustaitojaan voi kehittää ja onnistuneeseen vuorovaikutukseen on olemassa erilaisia keinoja, joista enemmän kappaleessa ”2.3.2 Vuorovaikutus asiakastapaamisessa”.

Kuten edellä mainittiin, on tärkeää myös hoitaa jo luotua asiakassuhdetta. Mikäli suhdetta hoidetaan onnistuneesti, on mahdollista, että sama asiakas haluaa vielä uudelleen käyttää osaavaa ja toimivasta asiakassuhteesta kiinnostunutta muotoilijaa. Asiakkaan tarpeita kartoitetaan ja niihin pyritään säännöllisesti vastaamaan. Opinnäytetyössäni asiakkaana toimivalla Rekku Rescueella ei alkuun ollut tarvetta, johon minun olisi pitänyt suunnittelullani vastata, mutta heillä oli kuitenkin toiveita tulevan kannatustuotteen suhteen. Esimerkiksi budjetin tulisi pysyä matalana ja aiheen tulisi olla koiriin, kissoihin tai niihin molempiin liittyvä. Muuten sain aloittaa suunnittelutyön melko lailla vapaamuotoisesti ja asiakkaan toiveet ja tarpeet korulle kehittyivät suunnittelutyön edetessä. Asiakassuhteita on mahdollista hoitaa ja kehittää tutustumalla asiakkaaseen – mitä hänen tarpeensa ovat, entä toiveet? Tarpeita ja asiakastyytyväisyyttä tulisi mitata säännöl-

lisesti ja myös kehittää palveluja tai tuotteita kartoituksella saatujen tulosten avulla. (Nummela 1997, 81.) Myös uskollisen asiakkaan huomioiminen esimerkiksi erilaisilla tarjouksilla tai etuuksilla voi hoitaa suhdetta ja saada asiakkaan tuntemaan juuri tämän yrityksen/yrittäjän tarjoavan hänelle sopivinta palvelua. (Ylikoski 2000, 194.)

Opinnäytetyössäni tutustuin asiakkaaseen syvällisemmin, kun aloin tekemään ensimmäisiä luonnoksia. Selvitin heidän periaatteitaan ja arvojaan, miten he rahoittivat toimintaansa ja mitä kaikkea järjestön toimintaan kuului. Tämä tutustuminen tapahtui etsimällä tietoa järjestöstä sen omilta kotisivuilta, mutta vasta ensimmäisen asiakastapaaminen todella syvensi tietämystäni asiakkaastani: Rekku Rescuen yhteyshenkilönäni toimiva Jaana Lindsberg kertoi minulle omakohtaisia kokemuksiaan järjestössä toimimisesta ja kuinka kodittomia eläimiään lopulta sijoitetaan uusiin koteihin. Häntä kuuntelemalla ja keskustelemassa järjestön toiminnasta ja sen tavoitteista pystyin poimimaan tietoja, jotka auttoivat omaa suunnittelutyötä niin, että saisin tulevan tuotteen vastaamaan asiakkaan toiveita.

Asiakassuhde todennäköisesti myös päättyy joskus – joko asiakas haluaa lopettaa muotoilijan palvelujen käyttämisen siitä syystä, että hän on löytänyt itselleen sopivamman palveluntarjoajan tai muotoilutyölle ei enää koeta olevan tarvetta.

2.2.2 Vuorovaikutus asiakastapaamisessa

Onnistunut asiakastapaaminen on mielestäni sellainen, että asiakas kokee tulleen kuulluksi, ja että hänen toiveensa ja haaveensa on otettu huomioon. Asiakas on tapaamisen jälkeen tyytyväinen ja luottavainen ja haluaa käyttää saman henkilön palveluja jatkossakin.

Asiakkaan luottamuksen ja tyytyväisyyden saavuttamiseen vaikuttaa mielestäni suurimmalta osin se, kuinka onnistunutta vuorovaikutus asiakkaan kanssa on ja millaisia mielikuvia hänelle onnistutaan tätä kautta luomaan. Mielikuvien luomisella tarkoitan sitä, millaisen ensivaikutelman asiakas yrityksestä tai vaikka yksityisestä muotoilijasta

saa ensimmäisen kohtaamisen kautta ja miten tämä mielikuva muovautuu asiakastapaamisen aikana ja sen päättyessä.

Kirjassaan ”Unohtuiko asiakas?” Tuire Ylikoski korostaa erilaisten vuorovaikutustilanteiden tärkeyttä liittymisvaiheessa eli asiakkaan kohtaamisessa, palvelun tuottamisvaiheessa ja poistumisvaiheessa eli siinä tilanteessa, kun esimerkiksi asiakastapaaminen tai asiakkaan ja muotoilijan yhteinen projekti päättyy. Mikäli esimerkiksi liittymisvaiheessa onnistutaan luomaan asiakkaalle positiivinen kuva oman käytöksen ja sujuvan palvelun avulla, hän on todennäköisemmin myönteinen koko palvelutapahtuman ajan. Ylikoski korostaa myös poistumisvaiheen tärkeyttä, jolloin varmistetaan se, että asiakas on ollut tyytyväinen palveluun. (Ylikoski 2000, 300-301.)

Koin nämä vaiheet myös omien asiakastapaamisteni yhteydessä todella tärkeiksi, varsinkin kun kyseessä oli asiakas, joka ei ennen ollut tarvinnut palveluja Kuopion Muotoiluakatemiasta ja sen opiskelijoilta – halusin edustaa sekä itseäni että kouluani ja onnistua vuorovaikutuksessa asiakkaan kanssa. Valmistauduin asiakastapaamisiin hyvin listaamalla tärkeitä, läpikäytäviä asioita ja harjoittelemalla omaa esiintymistäni. Mielestäni palvelutilanteessa – kuten asiakkaan kanssa tavatessa – tulisi olla luonteva ja helposti lähestyttävä, mutta samalla näyttää oma ammattitaitonsa ja varmuutensa osaamisestaan. Harjoittelin tapaamista varten, jotta kykenisin ohittamaan jännityksen ja näin ollen olemaan luonteva. Vaikka halusin tapaamiseen ammattimaisen otteen, pyrin myös tutustumaan asiakkaaseen ja juttelimme jonkin verran esimerkiksi hänen kokemuksistaan Rekku Rescue-järjestössä työskentelystä ja järjestölle tulleista lemmikeistä. Tämä ei mielestäni ollut lainkaan huono asia, sillä samalla asiakaskin sai tutustua minuun ja tällä tavoin kasvattamaan luottamusta. Myös Ylikoski sanoo kirjassaan, että palvelua tuottava henkilö tekee työtä, ja keskeistä vuorovaikutuksessa on työtehtävän tuleminen hoidetuksi – asiakas kuitenkin saattaa odottaa myös sitä, että hänen kanssaan jutellaan muutakin kuin työhön liittyvää asiaa. (Ylikoski 2000, 303.)

Mielestäni asiakkaan kanssa työskenneltäessä on ensiarvoisen tärkeää kuunnella asiakasta ja ottaa hänen mielipiteensä huomioon – kuuntelu antaa hyvän kuvan ja lisäksi se auttaa poimimaan oikeat asiat asiakkaan puheesta: mitä asiakas mahdollisesti haluaa ja mitä hän yhteistyöltä toivoo. Asiakkaan kaikkien toiveiden ja haaveiden tueksi tulee tuotetta suunniteltaessa ottaa huomioon mielestäni myös se, että asiakas ei ole asiantuntija – hän ei tiedä, mitä on mahdollista toteuttaa ja mitä ei, eikä välttämättä osaa pukea toivomaansa tuotetta sanoiksi tai kuviksi. Tässä kohtaa muotoilijan ammattitaito tulee mukaan: muotoilija kertoo asiakkaalle erilaisista mahdollisuuksista ja voi – tietyissä rajoissa – jarrutella asiakasta tai tarjota tälle korvaavia ominaisuuksia tuotteeseen.

Koska asiakkaan voi olla myös vaikeaa kertoa muotoilijalle sanoin tai kuvin haluamaansa tuotetta, tulee muotoilijan hallita piirtäminen ja/tai 3D- mallintaminen. Näillä keinoilla muotoilija pystyy hahmottelemaan asiakkaan ideoita sekä tarjoamaan siihen omia ideoita ja näin asiakaskin saa konkreettisen kuvan tuotteesta – kuvallinen ilmaisu toimii asiakkaan ja muotoilijan yhteisenä kielenä paremmin kuin pelkkä keskustelu.

Vuorovaikutus asiakkaan ja muotoilijan välillä voi myös epäonnistua, mikäli asiakkaan kanssa toimiva henkilö menettää asiakkaan luottamuksen tai käyttäytyy asiakasta tavalla, joka ärsyttää asiakasta. Ylikosken (2000, 308-309) mukaan asiakasta ärsyttävät palvelutilanteissa muun muassa välinpitämättömyys, ylikohteliaisuus ja mielisely. Ärsyttävää voi olla myös sellaisten termien käyttö, joita asiakas ei ymmärrä tai se, että asiakas kokee itsensä epätoivotuksi – eli hän kokee, että hänestä halutaan päästä eroon. Minulla ei ollut asiakastapaamisteni kanssa näitä ongelmia, sillä koin tapahtumat rennoiksi ja mielestäni sekä minulla että asiakkaallani oli hyvä ja miellyttävä olo tapaamisissa, eikä itseltäni puuttunut kiinnostusta aiheeseen: eläimet ovat hyvin suuri osa elämäni, ja tämän aihepiirin kanssa työskentely oli minulle erittäin innostavaa ja motivoivaa.

Omia vuorovaikutustaitoja voi ja kannattaa kehittää. Erilaisia keinoja kehittää näitä taitoja ovat esimerkiksi erilaiset työssä oppimiset, ai-

heeseen liittyvät kurssit sekä itsenäinen opiskelu. (Nummela 1997, 82.) Omakohtaisesti olen päässyt näitä taitoja harjoittamaan juurikin työssäoppimisjaksojen kautta, jolloin olen tehnyt paljon asiakaspalvelutyötä ja lisäksi opinnäytetyön tiedonhaku asiakkaan kanssa työskentelyä koskien ja itse asiakastapaamiset opettivat minulle paljon tulevaa ammattiani varten.

2.2.3 Yhteistyön hyödyt nyt ja tulevaisuudessa

Sekä asiakas että muotoilija hyötyvät jollain tapaa tehdystä yhteistyöstä: muotoilija saa totta kai työtä, mutta asiakkaan kautta myös hyvää mainetta ja maineen kautta mahdollisesti uusia asiakkaita, mikäli hän hoitaa työtehtävänsä hyvin ja ammattimaisesti. Koska asiakas tuottaa muotoilijalle eli palveluntarjoajalle taloudellista hyötyä, on tämänkin takia tärkeää hoitaa luotua asiakassuhdetta – Ylikosken mukaan asiakas kuitenkin usein alkaa tuottaa organisaatiolle, esimerkiksi pienyrittäjä muotoilijalle, voittoa ja hyötyä vasta useiden vuosien jälkeen, sillä asiakashankinnat (esimerkiksi markkinointiin käytetyt varat) vaativat rahaa. (Ylikoski 2000, 180-181.)

Asiakaskin tietysti hyötyy yhteistyöstä, sillä hän on todennäköisesti valinnut palveluntarjoajan, joka sopii hänelle parhaiten – esimerkiksi tietty palveluntarjoaja on voinut tehdä hänelle tarjouksen edullisimmasta hinnasta, jolloin asiakas säästää rahaa. Asiakkaan saamat hyödyt voivat liittyä myös tutun, hyväksi havaitun palvelun tarjoamaan luottamuksen ja yksilöllisen palvelun tunteeseen (Ylikoski 2000, 184-185.)

Minun ja Rekku Rescuen saamat hyödyt koostuvat juuri näistä asioista: Rekku Rescue saa yhteistyöstä taloudellista hyötyä, sillä muotoilutyöni on heille edullista ja he voivat käyttää korujen myynnistä saadut tulot järjestön tarpeisiin. Tarjoan heille myös ammattitaitoani käytettäväksi jatkossakin. Minä hyödyn siten, että saan mahdollisesti vielä uusia työmahdollisuuksia joko Rekku Rescuelta tai joltain muulta järjestöltä ja mielestäni suurimpana hyötynä sain erinomaista oppia asiakastyöskentelystä ja kehityin ammatillisesti eteenpäin.

3 Kannatustuotteen suunnittelu prosessi

Suunnitteluprosessissa voidaan käyttää tukena erilaisia suunnittelumenetelmiä, joista yksi on konseptisuunnittelukaavio. Opinnäytetyössäni käytin sitä kaiken suunnittelun ja luonnostelun tukirankana.

3.1 Konseptisuunnittelukaavio suunnittelun tukena

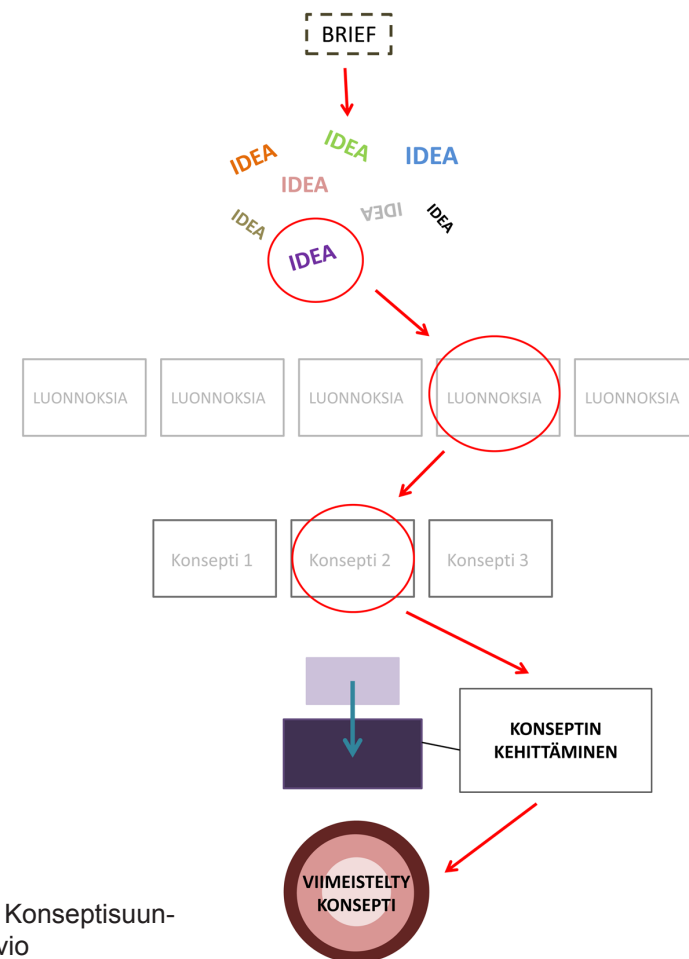
Kun suunnitteluprosessi alkoi, ryhdyin ensimmäiseksi etsimään suunnitteluuni sopivaa kaavaa, eräänlaista ohjenuoraa, jota voisin suunnittelun tukena käyttää. Ilkka Kettusen ”Muodon palapeli” -kirjasta löytyi työhöni sopiva malli: konseptimuotoilun prosessikaavio (kuviokuva 2). Kaaviossa edetään erilaisten vaiheiden kautta, jonka aloittaa asiakkaalle osoitettu brief ja se päättyy viimeistelyyn konseptiin. Tarkoitukseni ei ollut seurata konseptisuunnittelukaaviota tarkasti, vaan tehdä välillä omia ratkaisujani suunnittelun suhteen. Konseptisuunnittelukaavio vaiheita ovat brief, ideointi, luonnostelu, konseptointi, konseptin kehittäminen ja viimeistely konsepti.

Konseptointi eroaa esimerkiksi tuotesuunnittelusta esimerkiksi siinä, ettei siinä ole välttämättä tarvetta määritellä käyttäjiä tai kohdemarkkinoita - lähtötietojen selvittämien konseptointia aloittaessa on kuitenkin tärkeää, jotta esimerkiksi jo olemassa olevaa tuotetta kyetään kehittämään siitä karttuneiden tietojen pohjalta. (Keinonen 2004, 51)

Kettunen kiteyttää konseptimuotoilun idean varsin yksinkertaiseen lauseeseen Muodon palapeli-kirjassa (2000, 60): ”Menestyksekkäissä konseptimuotoiluissa on kaksi vaihetta: ensiksi luodaan paljon konsepteja, ja toiseksi, valitaan niistä paras”. Konseptimuotoilu on siis käytännössä sitä, että luodaan mahdollisimman paljon ja mahdollisimman avarakatseisesti, ja sen jälkeen voidaan lähteä karsimaan luonnoksia kohti parasta vaihtoehtoa. Tämä suunnittelutapa sopii mielestäni oikein hyvin korumuotoiluun, sillä koruja suunnitellessa olisi hyvä pystyä luonnostelemaan mahdollisimman paljon ja idearikkaasti – ihan kuten muitakin tuotteita suunnitellessa.

Tarkoituksena on kehittää syntyneitä ideoita niin kauan, että jokainen osapuoli – opinnäytetyöni tapauksessa minä ja asiakkaani – on tyytyväinen saatuun lopputulokseen. Vaihtoehtojen ja luonnoksien kehittäminen useaan kertaan varmistavat, että vaihtoehtoja on käyty mahdollisimman paljon läpi, mikä taas takaa sen, että paras suunnitelma on löytynyt.

Konseptisuunnittelukaavio vaiheiden ilmeneminen omassa suunnittelutyössäni avataan vaihe vaiheelta kappaleessa 3.2 Asiakastapaaminen ja luonnoksien kehittyminen – 3.4 Kehittyvä konsepti.

KUVIO 2. Konseptisuunnittelukaavio

3.2 Asiakastapaaminen ja luonnoksien kehittyminen

Opinnäytetyön suunnitteluprosessin aloitukseen kuului paljon ideointia ja luonnostelua, joita oli tarkoitus esitellä asiakastapaamisessa. Asiakastapaamisen avulla oli mahdollista luoda konsepteja luonnosten pohjalta.

3.2.1 Ideointi ja ensimmäisten luonnosten kategoriointi

Kannatustuotteen suunnittelu alkoi briefillä ja etenin sen avulla ideointivaiheeseen (katso kuvio 2, sivu 19), joka sisälsi paljon piirtämistä.

BRIEF

Aloitin suunnittelutyön kirjoittamalla briefin, josta konseptisuunnittelu-kaavionkin (kuvio 2, sivu 19) mukaan aloitetaan. Kettunen kirjoittaa, että ”brief on kuvaus tuotteesta, sen hyödystä käyttäjälle ja sen tavoitteista liiketoiminnassa”. (Kettunen 2000, 64) Tällaisen briefin käyttö omassa suunnittelutyössäni oli tärkeä siksi, että sen avulla pystyin selkeyttämään asiakkaalle, mitä suunnittelutyö tarkalleen sisälsi ja mitä siltä haettiin, mutta se ei ollut pelkästään asiakasta varten: brief oli erittäin hyödyllinen myös minulle, sillä sen avulla kykenin paremmin selkeyttämään itsellenikin, mitä tulevalta tuotteelta vaadittiin ja mitä sen tulisi pitää sisällään.

Briefini sisälsi suunniteltavan tuotteen kuvauksen (mitä pitäisi sisältää, mikä tuote mahdollisesti tulisi olemaan), muotoilutyön sisällön pohtimisen (mitä kaikkea tulisin tekemään tämän opinnäytetyöprojektin aikana, mikä jäisi sen ulkopuolelle), muotoilutyön tavoitteet (suunniteltu tuotteen tulisi olla valmis opinnäytetyöajan puitteissa, tuotteen tulisi vastata Rekku Rescuen ajatusmaailmaa) sekä kohderyhmän (Rekku Rescuen aktiivijäsenet, kannattajat ja sieltä lemmikin ottaneet). Briefi-

ni oli melko suppea, mutta sen avulla pystyin jatkamaan suunnittelutyötä eteenpäin itsevarmemmin.

IDEOINTI

Konseptisuunnittelukaavion (kaavio 2, sivu 19) mukaan suunnitellussa briefiä seuraa ideointivaihe. Ideointivaiheen tarkoituksena on luoda mahdollisimman paljon ideoita ilman rajoittavaa kritisointia. Ideointiin on useita apukeinoja (ks. Kettunen 2000, 70-71), joista muutamaa käytin omassa suunnittelutyössäni.

Kun oli aika ryhtyä kehittämään ideoita kannatustuotteelle, tiesin heti, millä keinolla saisin itsestäni eniten irti: ideointi tapahtui piirtämällä, koska se on minulle luonnollisin ja vahvin keino ideoida ja luonnostella. Piirtämisessä on se hyvä puoli, että ajatuksiaan saa hahmotella paperin pintaan aivan rajattomasti, eikä mitään tarvitse pyyhkiä pois. Paperia kuluikin ideointivaiheessa rutkasti, vaikka yksi paperi saattoi olla täynnä pieniä luonnoksia – abstrakteja viivoja, geometrisia muotoja, eläinhahmoja ja niiden ilmeitä tai eleitä. Tässä vaiheessa en halunnut kritisoida ideoita ja annoin muotojen piirtyä paperiin mahdollisimman vapaalla mielellä.

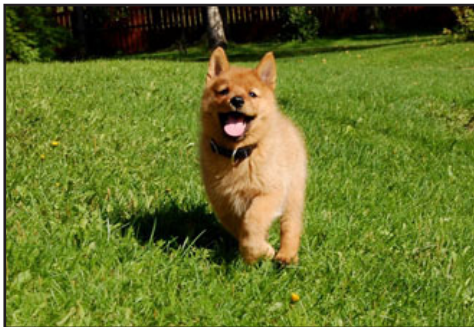
Ideoidessani luovuttaa rajoitti - ja toisaalta samalla mukavasti rajasi - eläinkehäinen aihepiiri, jossa minun tuli pysyä: Rekku Rescue on koiria ja kissoja pelastava järjestö, joten mielestäni myös niiden tuli olla osa kannatustuotetta. Ideoiden etsiminen ei tietysti ollut pelkkää kissojen ja koirien piirtelyä, vaan hain kynällä myös täysin merkityksettömiä muotoja, joista voisi saada lähtökohtia korun muotoiluun.

Ideota syntyi jonkin aikaa mukavasti, kunnes oma ideakaivoni ehtyi: oli siis hankittava inspiraatiota ulkoisista lähteistä. Päätin kokeilla muotokielitaulun tekoa, joka on Kettusen mukaan yksi hyvä keino tuottaa uusia ideoita. Lisäksi tämä tapa ideoida oli minulle ennestään tuttu ja on osoittautunut suunnittelutyössä varsin hyödylliseksi. Muotokielitaulu esittelee kuvia sellaisista tuotteista, jotka koetaan sopiviksi haluttuun tunnelmaan tai suunniteltavassa tuotteessa halutaan saa-

da esille samankaltaisia piirteitä, esimerkiksi pinnanmuoto tai -kiilto (Kettunen 2000, 81-82). Muotokielitaulu muistuttaa, että koru voi olla monenmuotoinen ja -näköinen, kolmi- tai kaksiulotteinen, koristeellinen tai pelkistetty. Etsin internetistä tauluuni mahdollisimman erilaisia eläinaiheisia koruja (kuvat 6-9). Lisäksi katselin internetistä ja itse ottamistani valokuvista paljon erilaisten eläinten kuvia: kuinka jokin niiden liike on pysäytetty kuvaan, millaisia elehtimisiä ja ilmehdintöjä niillä on ja niin edelleen (kuvat 4-5). Muutenkin eläinkuvat olivat inspiroivia, sillä eläinten kuvat usein korostavat joko niiden uljautta ja kauneutta tai ovat humoristia, tuoden eläinten lystikkään luonteen esille. Sain ammennettua lisää inspiraatiota myös pelkästään katselemalla omien koirieni touhumista.

Kun omien ideointieni ja muotokielitaulun sekä eläinkuvien avulla luonnosteltu idea-varastoni alkoi olla melko kattava, valikoin ideoista omasta mielestäni potentiaalisimpia vaihtoehtoja. Koska luonnokset olivat vielä vain muotoa hakevia, en halunnut tässä vaiheessa tyytyä yhden idean kehittämiseen. Siksi kehitin parhaista ideoistani erilaisia ryhmiä, joita olivat **suojelija/suojelus, ystävyys, kolmiulotteiset korut, siluetit, Rekku Rescue-korut ja hauskat eläimet**.

KUVA 4. Pennun iloa. Valokuva: Roosa Toivanen 2012

KUVA 5. Liikkeitä ja ilmeitä. Valokuva: Roosa Toivanen 2012

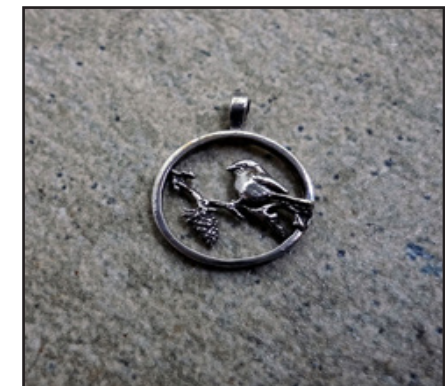
KUVA 6. Silver Bird Necklace. Esimerkki hopeisesta lankakorusta. Made By Joel.

KUVA 7. Emma Horse Pendant. Levymateriaalista valmistettuja koruja. Titi Madam.

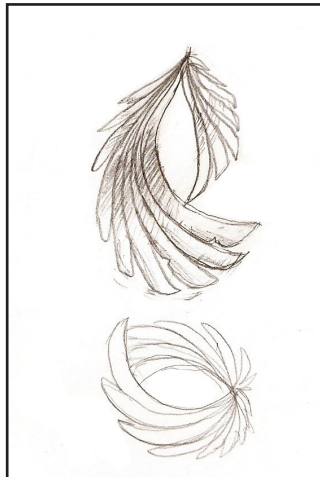

KUVA 8. Gold Wolfhead Cufflinks & Tuxedo Studs. Kolmiulotteiset kalvosinnapit. Rick Cameron.

KUVA 9. Chickadee Circle pendant. Siluettimaista muotoa korusissa. Jan Davis Design.

Suojelija/suojelus oli hieman edellisen kaltainen ryhmä, jonka luonnoksissa pohdin ihmistä eläimen pelastajana ja ylipäätään sitä, kuinka pelastamis aiheetta voisi kuvailla (kuvat 10-12). Aihe hakeutuikin helposti melko paljon käytettyyn siipiaiheeseen: luonnoksissa esiintyi usein eräänlainen ”enkelin siipi”, joka varjeli eläinhahmoa. Tässä ryhmässä oli myös luonnoksia, joiden muoto oli suojeleva ja sylimäinen. Mielestäni näiden luonnosten tunnelma oli lähes poikkeuksetta hieman surumielinen, varsinkin kun siipimäinen muoto oli liitettyä eläinhahmoon – kenties enkelinsiipimäinen muoto toi mieleen kuoleman, ikään kuin kuva olisi muisto edesmenneelle lemmikille. Sylimäiset ja suojelevat muodot olivat lämminhenkisempiä kuin siipiaiheet, mutta nekin luonnoltaan herkkiä ja hauraita.

KUVA 10. Siipihahmotelmia

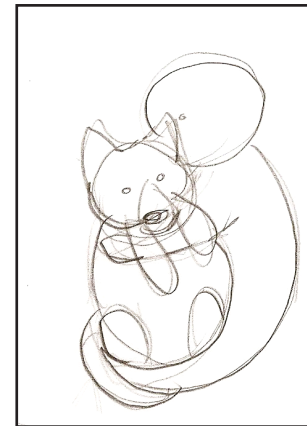

KUVA 11. Siipien suojassa

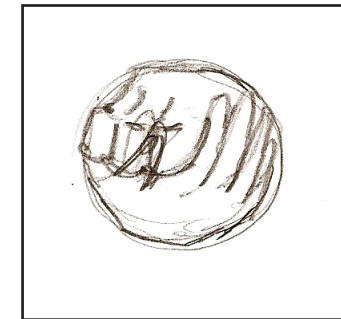

KUVA 12. Turvassa

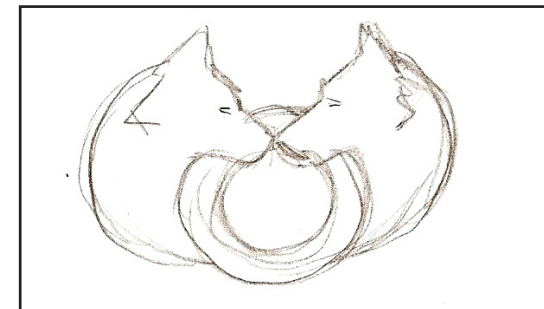
Ystävyys -osioon tein erilaisia luonnoksia ihmisen ja eläimen välisestä ystävydestä (kuvat 13-15). Luonnoksissa oli kuvitettuna ihmisen ja eläimen ystävyttä, sitä miten keskenään kaksi täysin eri lajia voi osoittaa ymmärtävänsä toisiaan ja kykenee luomaan välilleen ystävyyssuhteen. Luonnoksien tunnelma oli kepeä, hyväntuulinen ja hauskakkin – jollain tapaa kuitenkin myös herkkä ja jopa haikea.

KUVA 13. Ihmisen ja lemmikin ystävyys

KUVA 14. Tassu ja käsi

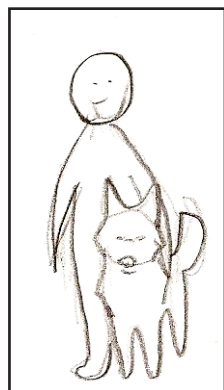

KUVA 15. Läheisyys

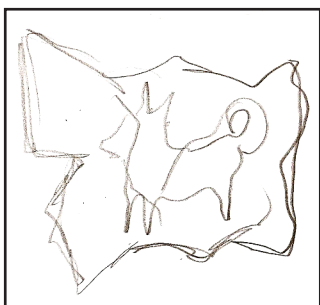
Kolmiulotteiset korut -ryhmään liitin luonnoksia, joihin olin jo selvästi hakenut kolmiulotteisuutta (kuvat 16-19). Näitä kuvioita ajattelin korumaisempana kuin muiden ryhmien luonnoksia ja minusta tuntui, että nämä luonnokset tulisivat kehittyessäänkin toimimaan parhaiten kolmiulotteisena. Kimmokkeena näiden luonnosten syntyyn toimi muotokielitaulun kuvat, joissa oli erilaisia kolmiulotteisia eläinhahmoja. Eläintä olisi niin helppoa kuvata korussakin sellaisessa muodossa, kuin se oikeassa elämässä on, mutta toisaalta tämän ryhmän luonnokset tuntuivat jo tässä vaiheessa hieman kuluneilta. Jos kerran jo nyt mielsin idealuonnokset kolmiulotteisiksi, olisiko niissä niin paljoa kehittämistä kuin muiden ryhmien luonnoksissa?

KUVA 16. Kolmiulotteinen kissa

KUVA 17. Ihminen ja ystävä

KUVA 18. Kolmiulotteisuutta voisi olla myös muussa muodossa

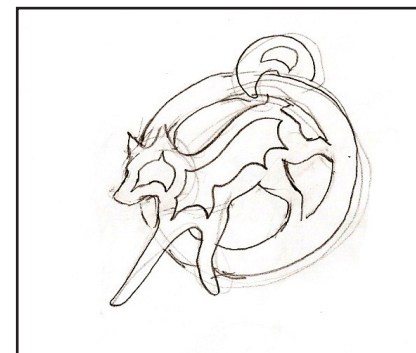

KUVA 19. Kaverukset pallon pinnalla

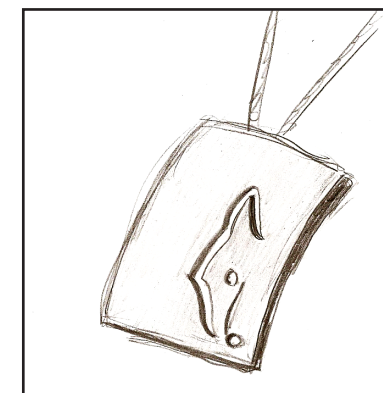
Siluetit (kuvat 20-22) olivat myös yksi ryhmä, joihin inspiroiduin muotokielitaulun kuvista. Mielestäni muotokielitaulun siluettimaisiin koruihin oli onnistuttu luomaan kaunis ja dramaattinen tunnelma – dramaattisuutta minun oli ollut hankalinta hakea luonnoksiini. Nämä korut innoittivat kokeilemaan siluettimaisia muotoja sekä kokeilemaan, millaisilla keinoilla voisin saada dramatiikkaa ja vakavamielisyyttä aikaan eläinhahmomaisiin luonnoksiin, ja millaiset viivapiirroksot, pinnat ja muodot olivat dramaattisia.

KUVA 20. Kiehkuroita ja köynnöksiä

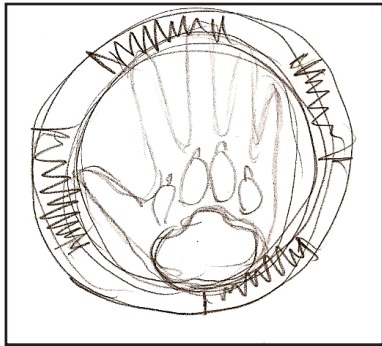

KUVA 21. Siluettimaista muodonhaku

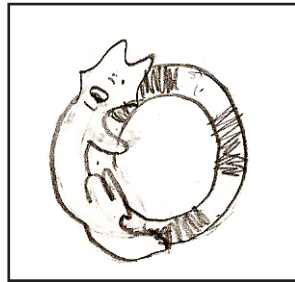

KUVA 22. Leikattu kuvio levyssä

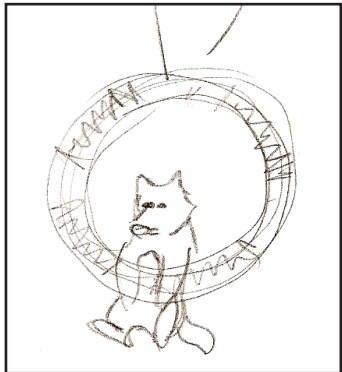
Rekku Rescue -korut (kuvat 23-26) olivat aihealue, jonka ideat kumpusivat suoraan Rekku Rescuen internetsivuilta: mielestäni oli hyvä olla myös luonnoksia, joissa pohtisin konkreettisemmin Rekku Rescuen tuomista korusuunnitelmiin. Millaisia muotoja ja värejä heidän sivuillaan käytetään? Minkä näköinen järjestön logo on, millaisen tunnelman ja mielialan se minulle antaa? Ryhmän luonnokset olivat oikeastaan kaikki hyväntuulisia, lämpöisiä ja hieman humoristisiaakin.

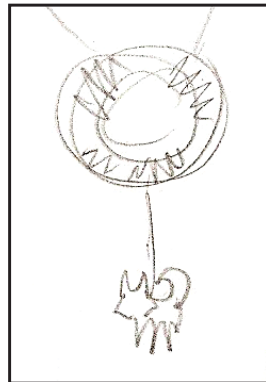
KUVA 23. Ystävyyden merkki

KUVA 24. Pelastavan rengas

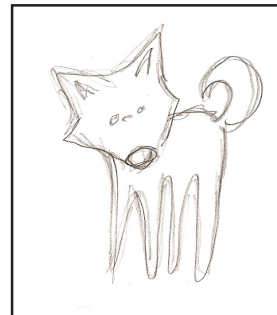
KUVA 25. Keikkuen

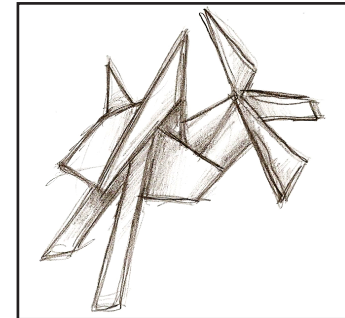
KUVA 26. Pelastusrenkaan päässä

Hauskat eläimet -ryhmään (kuvat 27-29) kuului nimensä mukaan hauskoja, ilmeikkäitä, eläväisiä ja vauhdikkaita luonnoksia. Tästä aiheesta syntyi ryhmä, joka sisälsi eniten luonnoksia, sillä minä näen eläimissä usein ensimmäisenä niiden lystikkään puolen: jokaisella eläimellä on oma persoonansa, ne ilmehtivät laajasti ja saavat ihmiset hymyilemään sekä nauramaan. Tämän alueen luonnokset olivat minulle mukavimpia piirtää, johtuen siitä että oma piirtotyylini on melko sarjakuvamainen ja hullutteleva.

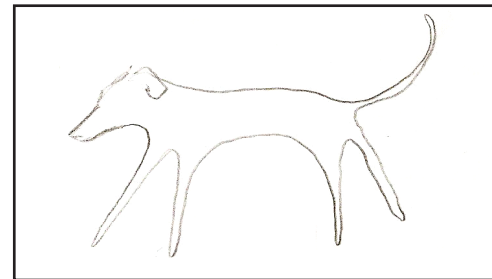
Näihin ryhmiin valikoituneita luonnoksia päätin esitellä asiakkaalle, vaikka niitä olikin todella paljon: mielestäni tässä tapauksessa oli hyvä esitellä aluksi paljon vaihtoehtoja muutaman luonnoksen sijasta, sillä emme olleet aikaisemmin tavanneet emmekä olleet keskustelleet siitä, millainen koru voisi mahdollisesti olla. Asiakkaalla ei myöskään ollut käsitystä siitä, millainen koru Rekku Rescuelle haluttaisiin ja millaisia koruja oli edes mahdollista tehdä.

KUVA 27. Mittasuhteilla leikittelyä

KUVA 28. Modernisoitua muotoa

KUVA 29. Pelkistetty ja venytetty hahmo

3.2.2 Ensimmäinen asiakastapaaminen

Asiakastapaamisessa tapasin opinnäytetyöni toimenantajan ensimmäistä kertaa ja tapaaminen meni kaikkineen mielestäni oikein hyvin, sillä olin valmistellut tulevan tapaamisen huolellisesti: tein listan asioista, joita tulisi käydä tapaamisessa läpi (esimerkiksi luonnokset, materiaalit, budjetti, aikataulu ja kritiikki). Kävin tätä listaa useita kertoja läpi ja harjoittelin näiden asioiden esittämistä, jotta tapaaminen sujuisi mutkattomasti, ja jotta olisin mahdollisimman selkeä asiakkaalle, jolla ei ollut tarkkaa käsitystä koulutuksestani tai siitä, mitä lähdeittäisiin tekemään. Listasin muistiin myös kysymyksiä, joita halusin asiakkaalle esittää koskien tekemiäni luonnoksia: näiden kysymysten ja niihin saatujen vastausten perusteella kykenin viemään suunnittelutyötäni eteenpäin niin, että asiakkaan toiveet ja tarpeet tulivat huomioituiksi.

Harjoittelun ja listan avulla tapaaminen saatiin sujuvasti käyntiin. Esittelin asiakkaalleni - eli Rekku Rescuen hallituksen varapuheenjohtajalle Jaana Lindsbergille - luonnoksia, jotka olin jakanut eri ryhmiin aikaisemmin. Mielestäni yleensä asiakastapaamisissa on parempi esitellä vain muutama luonnos, mutta päätin kuitenkin viedä asiakkaalle nähtäväksi runsaasti luonnoksia. Syy tähän oli, että emme olleet aikaisemmin tavanneet emmekä sopineet millaista korua lähdeittäisiin suunnittelemaan. Lisäksi aihepiiri oli melko tiukka (koiria ja kissoja pelastavalle järjestölle tulisi olla myös niihin liittyvä koru), joten oli parempi tarjota useita luonnoksia sitä koskien.

Luonnokset tuntuivat kiinnostavan Lindsbergia ja hän osasi tehdä napakoita päätöksiä niiden suhteen: hän tiesi, millainen koru myisi ja mitä hän tulevaan koruun halusi. Vakava-mielisimmät luonnosvaihtoehdot tipahtivat heti valikoimasta: asiakas halusi koruun huumoria ja yksinkertaisuutta, sillä sellaiset korut menevät heillä parhaiten kaupaksi. Asiakkaan valintoja tukemaan ja toisinaan ideoita rauhoittamaan käytin ammattitietouttani, ja kerroin jonkun tietynlaisen muodon tai korun hyvistä ja huonoista puolista: mikä saattaisi olla kallista valmistaa, mikä saattaisi olla hyvä tai huono sarjatuotantotuote ja millaisia erikoisominaisuuksia joihinkin tiettyihin muotoihin olisi mahdollista lisätä, esimerkiksi kaiverusmahdollisuus.

Päädymme yhteisten päätösten ja ideoinnin kautta jatkamaan muutamaa erilaista luonnosta ja niiden lisäksi asiakas halusi nähdä vaihtoehtoja erilaisia valmistustekniikoita: kolmiulotteisia koruja, sahaus-/kohokuvioituja koruja, levymäisiä koruja ja lankatekniikkaa. Korun tulisi joka tapauksessa olla muodoltaan selkeä, edullinen valmistaa ja siinä voisi mielellään olla sekä kissa- että koirahahmo tai erilliset korut molemmista eläimistä.

Myös erilaiset erikoisominaisuudet kiinnostivat, esimerkiksi keräilyvyys ja kaiverusmahdollisuus, joten tuleviin koruluonnoksiin tulisi sovitaa myös näitä mahdollisuuksia.

Asiakastapaaminen oli tuottelias sekä hyödyllinen ja se selkeytti minulle opinnäytetyöni prosessia ja päämäärää entisestään. Tapaamisen jälkeen tiesin, mitä korulta vaadittiin ja oli helppoa sekä innostavaa päästä uudestaan valikoituneiden luonnosten kimppeeseen. Olin myös hyvilläni siitä, että kiinnostavimmaksi aihealueeksi valikoitui ”hauskat eläimet”-kategoria, joka oli minulla selkeimpänä mielessä ja tuntui itselleni luontevimmalta sekä kiinnostavimmalta jatkaa.

3.2.3 Konseptiehdotuksien luominen

Asiakastapaamisen jälkeen aloin jälleen seuraamaan konseptimuotoilun prosessikaaviota siirtyen nyt konseptointivaiheeseen (katso kuvio 2, sivu 19). Tapaamisessa olin esittänyt kaikki alkuvaiheen luonnokseni, joten seuraava vaihe oli alkaa luomaan asiakkaan valitsemista luonnoksista konseptiehdotuksia. Kaikkien luonnoksien joukosta löytyi muutamia hyviä luonnoksia, joita uusissa luonnoksissa tulisi sovittaa erilaisiin tekniikoihin: levy- ja lankatekniikkaan, sahaus-/kohokuviointiin sekä kolmiulotteiseen muotoon.

Ryhdyin kehittämään asiakkaan valitsemia luonnoksia eteenpäin. Kehitin luonnoksia niiden tyylyteknikoiden pohjalta, joita asiakas halusi nähdä uusissa luonnoksissa (levy- ja lankatekniikka, sahaus-/kohokuviointi ja kolmiulotteisuus). Käytin luonnostelukeinona jälleen piirtämistä, sillä paperiarkki on helppo piirtää nopeasti täyteen pieniä

luonnoksia, joista parhaimpia voi piirtää tarkemmin vaikkapa yhden arkin kokoon. Luonnostellessani pidin mielessäni koko ajan paitsi tekniikat joita asiakas halusi koruissa nähdä, myös asiakkaan toiveen korun ilmeestä: korun pitäisi olla yksinkertainen ja mieluummin humoristinen ja hauska kuin kovin dramaattinen tai vakavamielinen. En kuitenkaan halunnut korusta vain söpöä koiraa tai kissaa, vaan mielestäni siinä tuli olla jokin punainen lanka, idea ja kauneutta.

3.3 Luonnokset kehittyvät

Kun asiakas oli valikoinut luonnokset ja tekniikat joita halusi nähdä tulevissa luonnoksissa, kehitin neljä erilaista konseptivaihtoehtoa. Minun täytyi myös keksiä koota konsepteista asiakkaalle toimiva, verkossa jaettava paketti.

3.3.1 Konseptit

Kolmas vaihe konseptisuunnittelu kaaviossa (kuvio 2, sivu 19) on saada aikaan paljon luonnoksia hyväksi osoittautuneen idean pohjalta. Luonnoksien tulisi tässä vaiheessa olla jo niin selkeitä, että niitä ymmärtävät myös muut ihmiset, joille luonnoksia esittelet. Luonnokset saattavat kehittyä vielä useaan otteeseen ja eri luonnoksien ominaisuudet saattavat yhdentyä, kunnes tuloksena on muutama hyvä konseptiehdotus. Konseptien tulisi olla niin hyvin piirrettyjä tai mallinnettuja, että niitä voisi esitellä esimerkiksi käyttäjälle, vaikkapa esityskuvien muodossa. (Kettunen 2000, 61.)

Oma suunnitteluprosessini luonnostelu ja konseptien kehitysvaihe meni kaaviota monimutkaisemmin siinä mielessä, että en käyttänyt vain yhtä ideaa, vaan poimin muutaman hyvän idean, jotka jaoin ryhmiin ja näihin ryhmiin ryhdyin tekemään luonnoksia. Esittelin asiakkaalle näiden ryhmien luonnoksia, ja vasta sen jälkeen ne jakaantuvat muutamiin eri konsepteihin.

SAHAUS-/KOHOKUVIOT

Tässä kategoriassa aloin tehdä uusia suunnitelmia siluettimaisen muodon pohjalta. Kokeilin erilaisia pohjamuotoja ja pohdin, kuinka yksinkertaiseen pohjamuotoon saisi lisää mielenkiintoa ja syvyyttä. Kokeilin erilaisia geometrisia muotoja: neliöitä, suorakulmioita, ympyröitä ja vastaavia. Näistä mielestäni sopivimmalle tuntui ympyrän muotoinen pohja, joka antaisi monenlaisia muokkausmahdollisuuksia niin pinnaltaan kuin muodoltaan. Asetin ympyrän siis pohjamuodoksi

ja sen päälle aloin suunnitella erilaisia mahdollisia sahattavia tai kokokuvioitavia hahmoja. Tämantapaiseen koruun olisi helppo toteuttaa myös asiakkaan toive kissa- ja koirahahmon esiintymisestä korussa.

Kokeilin pohjan päälle aikaisempia luonnoksiani, mutta mikään niistä ei tuntunut erityisen sopivalta siihen, sillä ne eivät istuneet pohjan päälle kauniisti. Päädyin jatkamaan luonnoksien kehitystä. Koska monissa luonnoksissani oli liikaa niin sanottua söpöä tyyliä, halusin hakea niihin edes ripauksen karheutta ja särmää. Mieleeni juolahtivat tribalkuviot, joiden pohjalta lähdinkin kokeilemaan kissa- ja koirahahmon piirtämistä. Luonnos syntyi helposti ja luonnoksesta tuli oitis suosikkini. Tein samantyyliä piirroksia vielä muutaman kappaleen lisää ja asettelin niitä pyöreälle pohjalle: mielestäni kuvio näytti siinä hyvältä ja korun ulkomuotoa oli helppo muuntaa vain asettelemalla kuviota ympyrän eri kohtiin tai jättämällä vain osan hahmokuviosta korun pinnalle, ikään kuin ”zoomaten” kuviota lähemmäs.

Pyöreän pohjan (kuva 30) lisäksi tein korusta myös suorakulmaisen version (kuva 31) sekä eräänlaisen revityn muodon, joka antoi esimerkin epätasaiset reunat omaavasta korusta (kuva 32). Pohjiin tein erilaisia pintavaihtoehtojakin, kuten sileää kiiltävää pintaa, sileää mattapintaa sekä vasaroitua takopintaa.

KUVA 30. Suorakulmainen pohja

KUVA 31. Ympyrän muotoinen pohja

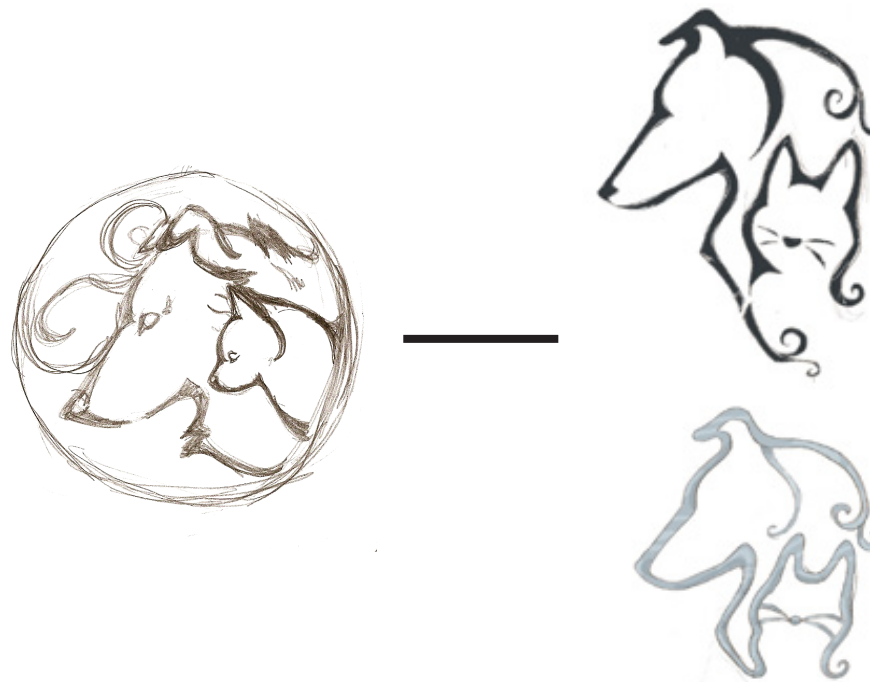

KUVA 32. Revitty pohjamuoto

HOPEALANKA

Toinen kategoria oli hopealankakoru, joka oli mielestäni ideana kiinnostava, mutta korusta olisi hankalaa saada näyttävää ja ostajia kiinnostavaa – varsinkin kun langoista tulisi jollain tapaa saada muotoiltua esittävät kissa- ja koirahahmot. Langasta valmistetusta korusta tein luonnoksen, jossa on samassa korussa sekä kissa- että koirahahmo. Tämä luonnos sai ideansa alunperin kolmiulotteiseksi suunnitellulta luonnokselta (kuva 33).

Tämä kategoria tuntui minulle vaikeimmalta ideoitavalta, eikä järkevän oloisia lankakoru- luonnoksia meinannut syntyä millään. Tämä kategoria jäikin harmikseni muuta suppeammaksi. Kerroin kuitenkin asiakkaalle, että lankatekniikkaa olisi mahdollista soveltaa myös muihin luonnoksiin, joita pdf-esitelmässäni oli. Kerroin kuinka lankamaiseen koruun voitaisiin saada elävyyttä ja mielenkiintoa pintojen paksuuksia ja muotoja muuntelemalla tai lisäämällä joihinkin korun osiin kiiltävää pintaa ja joihinkin kohtiin taas sameampaa, matattua pintaa. Koruun hyväksi puoliksi arvioin sen edullisuuden, sillä materiaalia näin kepeään koruun ei kuluisi paljoa. Koruja olisi melko helppo myös valmistaa esimerkiksi jigien avulla. Se olisi eräänlainen muotti, jonka avulla korun muoto valmistettaisiin. Jigi voisi olla vaikkapa vain puupalikka, johon on naulattu sopivaan kohtaan nauvoja. Hopealanka kieputettaisiin oikeassa järjestyksessä naulojen ympärille, jolloin haluttu muoto syntyisi. Toinen hyvä ja nopea piensarjan valmistuskeino tälle korulle olisi valaminen. Huonoja puolia korussa mielestäni olisi kuitenkin, että muodon tulisi pitää todella yksinkertaisena, jotta valmistaminen onnistuisi helposti. Lisäksi lankamainen koru, jossa ei ole kerroksia tai muita tukirakenteita kuten pohjalevyä, saattaisi olla käytössä kovin heikkoa ja vääntyillä.

KUVA 33. Alunperin kolmiulotteinen koru muuntuu lankakoruksi - katso kuva 19, sivu 23.

KOLMIULOTTEISET MUODOT

Kolmas kategoria oli kolmiulotteiset korut. Toiveena oli jatkaa ystävyys-osion koruluonnosta, jossa koira-/kissahahmo ja ihmisen sylissä halattavana (kuva 13, sivu 22). Asiakas piti tämän luonnoksen ideasta ja halusi nähdä, miltä se voisi näyttää koruna, joten luonnostelin kyseistä ideaa kolmiulotteiseen muotoon (kuva 34).

Esitellessäni asiakastapaamisessa luonnoksiani ja eläinkorutauluani, piti asiakas taulun korusta, jossa erillisiä eläinhahmoja oli ripustettu lenkkikiinnityksellä ranneketjuun. Idea keräiltävyydestä viehätti, joten tein myös erilaisia kolmiulotteisia koiria ja kissoja vaihtoehdoksi kolmiulotteisiin hahmoihin (kuva 35).

Pidin itse paljon ideasta, jossa ihmishahmo halasi kissaa ja/tai koira ja se toi mielestäni hyvin Rekku Rescuen ideologiaa esille. Erilliset eläinhahmot olivat sellaisenaan ehkä hieman tylsiä. Mielenkiintoa niihin olisi voinut tuoda asiakkaan ehdottamalla keräilyidealla, mutta tämänkaltaisessa korussa - jonka tarkoitus on toimia kannatustuotteena ja jota todennäköisesti tultaisiin valmistamaan vain piensarjan verran – tulisi eteen ongelma erilaisten eläinhahmojen riittävydestä. Hahmoja pitäisi olla todella useita erilaisia, ja niiden valmistamisen pitäisi olla helppoa, jotta koruja voisi tehdä useita. Monen erilaisen korun kanssa nopea ja helppo valmistaminen on kuitenkin vaikeaa.

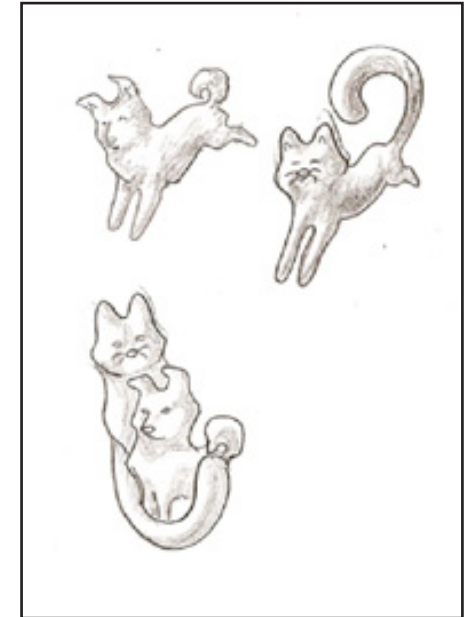
Kolmiulotteisten korujen hyviä puolia olivat kuitenkin mielestäni se, että niiden ulkonäöstä voisi saada todella monipuolisen ja mielenkiintoisen, sillä kappaletta voisi tutkailla monelta eri suunnalta ja sitä voisi mahdollisesti käyttää eri tavoin, esimerkiksi kääntämällä korun eri päin.

Lisäksi kolmiulotteisiin eläinhahmoihin saisi hyvin tehtyä asiakkaan toivomaa esittävyttä, sillä kolmiulotteinen hahmo on mielestäni helpommin tunnistettavissa kuin vaikkapa levymäinen vastaava. Kolmiulotteiset korut olisi todennäköisesti myös kätevää siirtää pien- tuotantoon, mikäli muodot pidettäisiin yksinkertaisina ja päästävinä. Kolmiulotteisen korun huonoksi puoleksi totesin kuitenkin sen, että

sen kustannukset kävisivät muita valmistustapoja suuremmiksi, sillä korusta pitäisi saada jollain tapaa ontto, jotta sen materiaalimassa ei kasvaisi liian suureksi ja tätä kautta myös hinta nousisi liian korkeaksi.

KUVA 34. Lemmikki ystävänsä sylissä - koruluonnosta kuvattu eri suunnilta erilaisilla hahmoilla

KUVA 35. Kolmiulotteisia kissa- ja koirahahmoja

LEVYMÄISET MUODOT

Viimeinen kehitetty kategoria oli levymäiset korut. Näihin koruihin piirsin mallin hyväntuulisen näköisistä koiran- ja kissanpentuhahmoista (kuva 36), joihin voisi lisätä mielenkiintoa muun muassa erilaisten pintastruktuurien muutosten avulla. Korun pintaan olisi voinut lisätä hieman kolmiulotteisuutta, eli käyttää materiaalin pinnan eri korkeuksia luomaan koruun syvyyttä ja mielenkiintoa. Koruluonnoksissa olin tehnyt esimerkin myös siitä, miltä näyttäisi jos koruun olisikin sahattu tai painettu kuopalle kuvioita. Läpisahatut kuviot olisivat tuoneet koruun keveyttä. Levymäisten korujen hyväksi puolia olisi ollut muiden tapaan se, että se olisi melko helppo monistaa ja valaa piensarjaksi. Lisäksi sen materiaalikustannukset pystyttäisiin pitämään melko hyvin kurissa muuttelemalla korukappaleen paksuutta ja kokoa. Huono puoli mielestäni tämänkaltaisessa korussa oli kuitenkin se, että se jäisi muodoltaan hieman latteaksi ja mielenkiinnottomaksi juuri levymäisyytensä takia.

KUVA 36. Luonnoksia levymäisistä hahmoista

3.3.2 Konseptien toimitus asiakkaalle

Kokosin kaikista konsepteista asiakkaalle pdf-paketin (Liitteet 1-5), joka toimitettiin asiakkaan luettavaksi sähköpostilla, koska asiakastapaamista ei ollut mahdollista järjestää. Paketin tarkoituksena oli esitellä asiakkaalle konseptit, joissa oli eteenpäin kehittyneitä luonnoksia sekä erilaisia mahdollisia valmistustekniikoita, kuten asiakas oli toivonut. Paketti koostui siis neljästä erilaisesta kokonaisuudesta, jotka olivat ”sahaus-/kohokuviot”, ”hopealanka”, ”kolmiulotteiset muodot” ja ”levymäiset muodot”. Jokaisessa kategoriassa kävin läpi luonnoksia ja erilaisia valmistusmahdollisuuksia, sekä kerroin jokaisesta valmistustekniikasta sen hyviä ja huonoja puolia, kuten esimerkiksi lankakorut olisivat edullisia toteuttaa, mutta saattaisivat olla herkästi rikkoutuvia tai jäädä liian laimeiksi ulkonäöltään.

Mielestäni oli hankalaa saada sisällytettyä kaikki luonnoksia ja tekniikoita koskeva informaatio asiakkaalle kattavasti, mutta mahdollisimman tiiviisti. Onnistuin kuitenkin mielestäni melko hyvin kokoamaan pdf-pakettiin tarpeelliset asiat ja asiakas sai helposti tehtyä sen pohjalta päätökset: hän kehui lähettämäni pdf-paketin kattavuutta ja informaation tarkkuutta. Kuitenkin jälkikäteen ajattelin, että mielestäni luonnokset jäivät pdf-paketissa hieman eriarvoisiksi – osa piirroksista oli jätetty luonnosmaisemmiksi ja osa piirretty tarkemmin. Olisi ollut parempi, jos jokainen esittelemäni luonnos olisi piirretty yhtä tarkasti ja jokainen luonnos olisi esitetty eri tekniikoihin sovellettuna – esimerkiksi levytekniikassa esiteltyjä luonnoksia olisi sovellettu lankatekniikkaan.

Toisaalta tällöin asiakkaalle lähetettävästä paketista olisi tullut todella runsas ja asiakkaalla olisi jälleen ollut todella paljon valinnanvaraa, mikä olisi ollut huono juttu. Tiettyjen luonnosten esittely tietyissä tekniikkakategorioissa rajasi luonnosmäärää ja helpotti näin asiakkaan valintoja, ja olin kuitenkin kirjoittanut esittelyyn, että mikään luonnos ei ollut sidottu valmistustekniikkaan, vaan asiakkaan halutessa esimerkiksi lankatekniikan luonnosta voisikin muuntaa niin, että siitä valmistettaisiin kolmiulotteinen koru.

Vaikka minusta jälkikäteen tuntui, että pdf-paketin olisi voinut tehdä myös toisella tavalla, olin kuitenkin loppujen lopuksi ihan tyytyväinen. Tekemäni pdf-paketti rajasi luonnoksia niin, ettei niitä ollut asiakkaalle aivan liikaa tarjolla.

3.4 Kehittyvä konsepti

Konseptisuunnittelukaavion (katso kuvio 2, sivu 19) konseptin kehitysvaiheessa on tarkoituksenaan kehittää valikoitunutta konseptia eteenpäin niin kauan, että siihen ollaan tyytyväisiä tai vaihtoehtoisesti todetaan, että alkuperäinen konsepti oli parhain vaihtoehto. Kehityksen polku on kuitenkin mielestäni syytä käydä läpi, jotta päästään parhaaseen lopputulokseen.

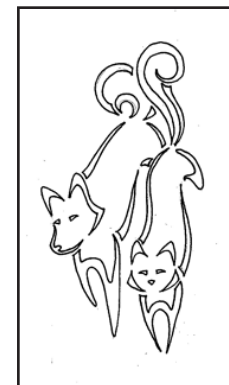
3.4.1 Valikoitunut konsepti kehittyy ja tarkentuu

Lähetin konseptit kokoavan pdf-paketin Jaana Lindsbergille sähköpostitse. Lindsberg toimitti luonnoksia ja informaatiota sisältävän paketin edelleen Rekku Rescuen hallitukseen. Hallituksen jäsenten mielipiteiden perusteella lähettämästäni pdf-paketista valikoitui selkeästi sahaus-/kohokuvio-kategoriassa ollut pyöreäpohjainen malli, jonka päällä oli kissa- ja koirahahmon kuva (kuva 31, sivu 28). Tämän valinnan perusteella minun piti lähteä kehittämään luonnosta yhä eteenpäin, sillä kyseinen luonnos oli vielä vain suuntaa antava.

Koska koruluonnoksen pyöreä pohjamuoto ja luonnoksen kuvio oli miellyttänyt hallituksen jäseniä, piti minun myös säilyttää nämä elementit kehityksessä. Kokeilin luonnostellessani pohjamuodon taivuteltua kuperaksi sekä suoraksi. Mielestäni paras näistä oli kuitenkin kupera, sillä se asettuisi miellyttävästi ja tasaisesti kaulalle. Kovera muoto olisi ollut todennäköisesti käytössä epävakaa ja pyöreään pohjaan tuleva kissa- ja koirahahmon kuvio olisi kadonnut herkästi kuppimaiseen muodon sisälle. Litteä muoto puolestaan olisi varmasti toiminut käytössä ja eläinhahmojen kuvio olisi kyllä asettunut siihen hyvin, mutta litteä olisi ollut mielestäni aivan liian mielenkiinnoton ja

”kolikkomainen”. Kuperalla muodolla kykenin tuomaan koruun syvyyttä ja mielenkiintoa: se esimerkiksi heijastelisi valoa eri tavoin kuin litteä muoto.

Kun pohjakappaleen muoto oli valittu, aloin miettiä eläinhahmojen asettelua sen päälle. Pidin kovasti luonnoksesta, joka oli lähettämästäni pdf-paketissa (kuva 31, sivu 27) ja jonka asiakas oli valinnut, mutta se vaati vielä kehittämistä ja viimeistelyä. Hahmojen keskinäinen asettelu oli tasapainoinen ja miellyttävä, mutta löytäkseni parhaimman muodon vaihtelin hahmojen ääriviivojen viivanpaksuuksia ja ulkomuotoa – olisiko terävät vai pyöreät muodon viivojen päissä miellyttävämpiä, miltä kissan pää voisi näyttää ja minkä muotoiset korvat koirahahmolla voisi olla. Kuviossa oli hieman tribalimaista muotoa, jota päätin jalostaa eteenpäin ja tehdä viivojen kaarteista ja päistä tarkempia: tribalmaisuus toi mielestäni muuten hauskaan ja kepeään koruun ripauksen dramatiikkaa ja jännitteitä (kuva 37).

KUVA 37. Viimeistelty ääriviivapiirros

Kun hahmojen ääriviivat olivat valmiit, pohdin, missä kohtaa pyöreää pohjaa kuvio voisi sijaita. Kokeilin kuvion sijoittamista keskelle ja molemmille reunoille, joista totesin oikean reunan sopivan parhaaksi sijoituskohtaksi: keskelle korua sijoitettu kuvio teki kyllä korusta tasapainoisen näköisen, mutta jotain siitä jäi puuttumaan: reunalla sijaitseva kuvio toisi koruun dynamiikkaa ja jännittävyttä ja loisi samalla kontrastia kuvion ja sileä pinnan välille.

Oikea reuna oli vasenta reunaa parempi siksi, että kuvion hahmojen rintamasuunta oli vasemmalle, joten oikealla reunalla ollessaan niiden kasvot ja jalat olivat korun keskustaa kohden. Kokeilin myös asettaa eläinhahmojen kuviota erikokoisena ja erilaisilla leikkauksilla pohjalle, mutta totesin alkuperäisen asetelman parhaimmaksi.

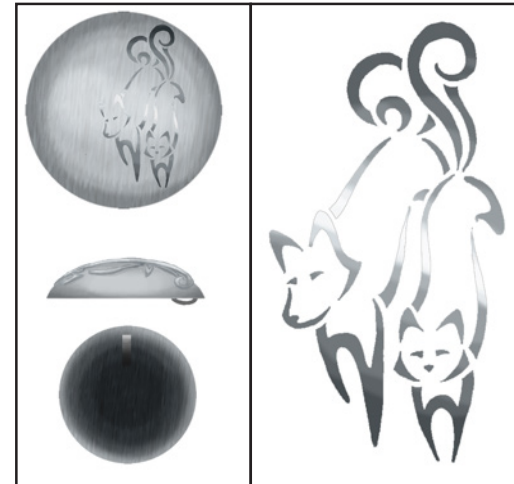
Asiakkaalle esiteltäväksi valmistin loppujen lopuksi kaksi samankaltaista, mutta pintakäsittelyiltään toisistaan poikkeavaa korusuunnitelmaa. Tässä vaiheessa konseptisuunnitteluni oli kehittynyt useasta konseptiluonnoksesta kahdeksi konseptisuunnitelmaksi, joista asiakkaan avulla oli tarkoitus päästä yhteen viimeiseen suunnitelmaan, jota kuitenkin voitaisiin asiakkaan toiveesta vielä muokata.

Ensimmäinen korusuunnitelma (kuva 38) oli pyöreä, kuperan muotoinen koru, jonka pinnalle tulisi kohokuviona viimeistelemäni kissa- ja koirahahmo. Hahmot asettuivat pyöreän pohjan oikealle laidalle, jolloin korun dynamiikka oli voimakkaampi kuin jos hahmokuva olisi asetettu keskelle pohjaa, jolloin se olisi ollut tasapainoinen ja seesteinen. Pyöreä pohja olisi tehty kiillottomaksi ja utuisen näköiseksi harjaamalla pinta tehtävään sopivalla skratsausharjalla. Pohjasta koholla oleva eläinkuvio olisi sileä ja kiillotettu aivan kiiltäväksi, jolloin hahmokuva nousisi pohjasta paremmin esiin ja loisi kontrastia pohjapinnan ja kuviopinnan välille: valo heijastuu eri tavoin kiiltävästä pinnasta kuin matatusta, sameasta pinnasta.

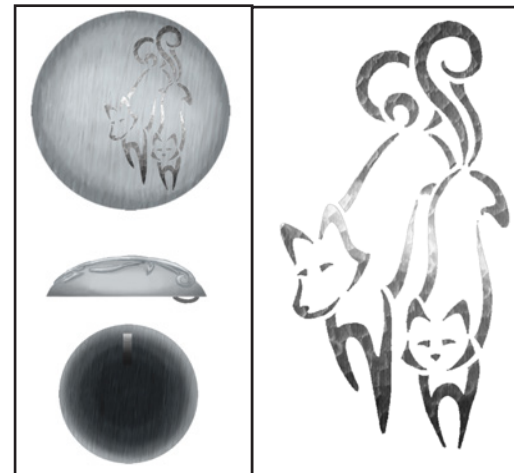
Toinen vaihtoehto (kuva 39) oli hyvin paljon samanlainen kuin ensimmäinenkin pyöreällä ja kuperalla muodollaan, kohotetulla hahmokuviolla ja sameaksi matatulla pohjallaan, mutta hahmokuviopinta oli erilainen: pinta oli kyllä kiiltävä, mutta ei sileä. Kuviota nostettiin lisää esiin paitsi pintojen korkeuseron ja kiiltävyyserojen avulla,

Myös hahmokuviopinnan epätasaisella pinnalla. Pinta olisi tehty näyttämään taotulta, eli ikään kuin kuoppaiseksi vasaroidulta. Tällainen muoto saa valon heijastumaan välkähdellen korun pinnasta. Myös tässä korusuunnitelmassa hahmokuva oli asetettu pyöreän pohjan oikealle laidalle luomaan korun ilmeeseen dynamiikkaa ja eloisuutta.

Luonnoksissa tarjosin molempiin koruihin matattua pohjaa ja kiillotettua kohokuviointia, koska kiillotettu pohja ja matta pintakuviot olisivat melko mahdotonta valmistaa: suuri pohja on helppo matata ja pieni pintakuviot kiillottaa, mutta matta kohokuva voisi olla erittäin vaikeaa saada tehtyä siististi ja ilman, että pohjan kiiltävä pinta kärsii siitä.

KUVA 38. Esityskuva korusuunnitelmasta (riipusmalli) ja suurennettu kuva sileästä, kiiltävästä hahmokuvasta

KUVA 39. Samanlainen esityskuva ja hahmokuva kuin kuvassa 38, mutta taotulla pinnalla

3.4.2 Viimeistely konsepti

Esittelin asiakkaalle kaksi konseptisuunnitelmaani esityskuvien sekä informaation kanssa ja kerroin, että valittuun luonnokseen voisi tehdä vielä jotain muunnoksia, mikäli asiakas niin haluaisi. Kahden konseptin pdf-paketissa (liitteet 6-8) kertosin asiakkaalle sitä, mistä luonnoksesta lähdin liikkeelle sekä miten ja millaiseen muotoon ja kuvioon lopulta päädyin. Perustelin pohjamuotoa sekä kuviota koskevia valintojani. Olin päättänyt korun halkaisijaksi 30 mm, sillä se olisi silloin hieman suurempi kuin Rekku Rescuella jo myynnissä oleva riipus, mutta se säilyisi silti kevyenä ja koko olisi neutraali – se ei ollut liian suuri, mutta kuitenkin tarpeeksi näkyvä.

Piirsin konseptisuunnitelmieni koruista tietokoneella esityskuvat, joissa esittelin kummankin suunnitelman korun etukuvauksen, sivuprofiilin ja takakuvauksen. Molempien suunnitelmien esittelyyn liitin myös esimerkkikuvat pinnoista, joita olin pyrkinyt luonnoksissani kuvaamaan: matattua, kiillotettua sekä taottua pintaa (katso liitteet 7-8).

Koska asiakkaallani oli kiireitä, en ihan heti päässyt jatkamaan konseptin vientiä prototyypiksi. Kun asiakkaalta lopulta saatiin viimeinen päätös, oli luonnos pdf-paketin luonnos numero yksi (kuva 38, sivu 32) ehdoton suosikki. Päätös oli syntynyt yhdessä Rekku Rescuen hallituksen kanssa, ja kaikki vastanneet olivat pitäneet eniten koruluonnoksesta, jossa pohjakuvion pinta oli matta ja kohokuvioidut eläinhahmot olisivat sileät ja kiiltävät. Muutoksia koruun ei ainakaan tässä vaiheessa haluttu, joten kykenin jatkamaan työtä ja korun mallintaminen saattoi alkaa.

3.4.3 3D-mallinnettu koru

Valitsin valmistustavaksi Rhinoceros -mallinnusohjelmalla tehtävän mallinnuksen siksi, että koin itselläni olevan enemmän tarvetta kehittää mallintamisen taitoa kuin käsityönä valmistamisen taitoa: oli siis itselleni haastavampaa, jos harjoittelisin kannatuskorun valmistuksen yhteydessä mallintamista. Lisäksi korusta saisi mallintamalla pinnoittaa erittäin symmetrisen, siistin ja tasaisen, mikä ei käsin tehdessä niin hyvin onnistu.

Mallintamisessa oli myös se hyvä puoli, että mikäli asiakas vielä mallintamisen jälkeen haluaisi muutoksia koruun, olisi sitä helppo muuttaa: suurentaa, pienentää sekä muuttaa kohokuvion kokoa ja mittasuhteita. Vaikka mallinnettava koru oli yksinkertainen, oli sen mallintaminen minulle haasteellista – Rhinoceros -ohjelman käytössä oli minulla vielä hieman kehitettävää, sillä koulussa olin suorittanut vain yhden mallinnuskurssin, jonka opit olivat jo päässeet unohtumaan. Tavoitteenani oli mallintaa matala ympyrä, jonka päälle suunnittelemani eläinhahmot tulisivat kohokuvioituna (kuva 40, sivu 34).

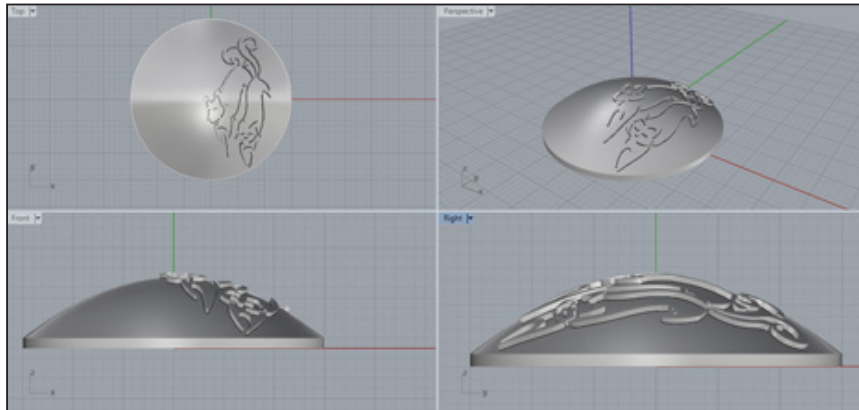
Olin piirtänyt eläinkuviot käsin, joten kuva siirrettiin tietokoneelle ja sitä kautta Rhinoceros-mallinnusohjelmaan. Piirretty kuvio saatiin muutettua Rhinocerosiin sopiviksi viivapiirroksiksi ohjelman omia piirtotyökaluja käyttäen.

Vaikeampi vaihe oli ympyrän muotoisen korupohjan mallintaminen. Kokeilin aluksi puolipallon mallintamista, jonka sisäpuoli oli kovera. Mallintaminen onnistui ohjaavan opettajan Auli Mustosen avulla mukavasti ja sain kokeilun onnistumaan. Mielestäni puolipallo ei kuitenkaan ollut hyvä ratkaisu korupohjaksi: se oli muodoltaan aivan liian jyrkkä ja korkea. Mikäli puolipalloa olisi madallettu leikkaamalla siitä osa pois, olisi 30 millimetrin suunniteltu halkaisija pienentynyt.

Kokeilin erilaisia työkaluja, joilla olisin saanut valmiin kuperan pinnan 30 millimetrin halkaisijalla, mutta mikään ei meinannut toimia. Lopulta päätin kokeilla itse rakentaa koko korupohjan viiva- ja pintatyökaluja apuna käyttäen. Tälläkin tyylillä kokeiluja tuli useita, kun pintatyökalujen käyttö osoittautui vaikeaksi. Tein useita eri piirroksia ja kokeilin eri tavoin luoda piirroksille pintaa, mutta epäonnistuin. Lopulta osin vahingon kautta onnistuin luomaan haluamani matalan ympyrän. Osaavalle mallintajalle tämä olisi varmasti ollut helppo työ, mutta minulle iso haaste ja siksi olin erittäin tyytyväinen aikaansaannokseeni. Lisäksi jouduin testailemaan niin paljon erilaisia Rhinocerosin työkaluja, että kyseinen työosuus opetti minulle valtavasti lisää mallinnusohjelman käytöstä ja toi itsevarmuutta käyttää sitä myös jatkossa. Eläinhahmojen liittäminen kaarevalle pinnalle ei ollut niin haasteellista, kuin olin luullut. Ohjaajan avustuksella tämä sujui vaivattomasti ja

korumallinnukseen tarvitsi enää lisätä paksuutta, jotta sen voisi jyrsiä vahamalliksi.

Lisää oppia sain myös jyrsintäkoneen käytöstä, kun valmistelin mallinnetun korun itse jyrsintää varten ohjaavan opettajan avustuksella. Jyrsintä onnistui hyvin ja sain valmiin, ehjän vahamallin suunnittelemastani Rekku Rescue kannatuskorusta.

KUVA 40. 3D-mallinnettu Rekku Rescuen kannatuskoru

3.4.4 Asiakastapaamisen valmistelu ja itse tapaaminen

Painetta mallinnustyöhön toi se, että asiakas antoi päätöksen mallinnettavasta korusta viikkoa ennen sovittua asiakastapaamista: tässä ajassa minun piti mallintaa koru, tehdä siitä esityskuvat ja valaa vahamalli hopeaan. Kaikki tämä ei onnistunutkaan lyhyen ajan puitteissa yrityksistä huolimatta, sillä mallintaminen vei minulta paljon aikaa. Vahamallin valaminen hopeakoruksi ei tässä ajassa onnistunut, mutta mielestäni pelkkä vahamalli ei riittänyt esitettäväksi asiakkaalle: halusin, että asiakas näkisi konkreettisesti, miltä erilaiset pintakäsittelyt näyttäisivät korussa. Korvatakseni puuttuvan hopeakorun käsittelin hopealevyllä kaksi erilaista pintaa, jotka tulevassa korussakin olisivat: satiini-laikalla matattu, kiilloton pinta sekä kiillotuslaikalla kiillotettu, siileä pinta. Mielestäni pintojen kontrastiero tuli levyllä hyvin esiin ja antoi osviittaa siitä, miltä kyseiset pinnat voisivat korussa näyttää.

Teknisten ongelmien vuoksi en ennättänyt valmistamaan asiakkaan nähtäväksi suunnittelemaani esityskuvaa. Onnekseni minulla oli kuitenkin vahamalli korusta, hopeinen materiaaliesimerkki pintakäsittelyistä sekä hyvin valmisteltu suunnitelma asiakastapaamisen kulusta.

ASIAKASTAPAAMINEN

Asiakastapaamisessa tapasin toisen kerran Rekku Rescuen yhteishenkilöni Jaana Lindsbergin. Tapaamisen tavoitteena oli esitellä Lindsbergille vahamalli kannatuskorusta sekä hopealevyllä tehty pintakäsittelyesimerkki, jossa kävi ilmi kiillotetun ja kiillottomaksi matattujen pintojen erot.

Olin valmistautunut tähänkin asiakastapaamiseen hyvin, jotta se sujusi yhtä mutkattomasti kuin ensimmäinen tapaaminen ja olisi rakenteeltaan looginen: laadin Lindsbergille valmiiksi kysymyksiä, jotka esittämällä pystyin selvittämään hänen mielipiteensä projektin etenemisestä, korusta ja siitä, olisiko siinä kritisoitavaa tai muutettavaa. Olin valmistanut tapaamiselle eräänlaisen rungon, eli listan asioista joita tapaamisessa tulisi käydä läpi: tämä oli osoittautunut hyväksi keinoksi jo ensimmäisessä asiakastapaamisessa. Kertasin asiakkaalle, mitä kaikkea projektissa oli tapahtunut viimekertaisen tapaamisen jälkeen ja esittelin sekä korun vahamallin että hopeisen pintakäsittelyesimerkin. Kerroin, miksi olin tehnyt tiettyjä valintoja pintakäsittelyn suhteen ja miksi korujen asetelma pyöreällä korupohjalla oli toisella sivulla eikä keskellä.

Asiakkaan mielestä valinnat olivat hyviä, eikä häntä haitannut esityskuvien puuttuminen: pelkkä korun vahamalli olisi ehkä ollut riittämätön antamaan kokonaiskuvaa siitä, millainen korusta loppujen lopuksi tulee, mutta kun mukana oli hopeinen pintakäsittelyesimerkki, hän sai sen avulla mielestään hyvän kuvan tulevasta lopputuloksesta. Sain myös hyvää palautetta projektin sujumisesta ja siitä, että olin patistellut asiaa eteenpäin, kun työ oli meinannut jäädä liian pitkäksi aikaa lojumaan Lindsbergin omien kiireiden vuoksi. Kaiken kaikkiaan

hän oli todella tyytyväinen koruun, eikä halunnut siihen muutoksia. Hänen mielestään koru sopisi ehdottomasti paremmin rintaneulaksi kuin riipukseksi, joten riipuslenkin sijaan koruun tulisikin kiinnitettäväksi rintaneula. Olin päätöksestä mielissäni, sillä rintaneula olisi hyvä ostovaihtoehto Rekku Rescuen verkkokaupassa jo olevalle riipukselle: monella tuotteen mahdollisella ostajalla oli todennäköisesti jo aikaisempi Rekku Rescue-riipus, joten rintaneula voisi olla houkuttelevampi ostaa. Lisäksi minua kiinnosti se, että tähän koruun ei sopisi valmis rintaneulamekanismi, vaan minun täytyisi itse rakentaa rintaneula kirurginteräksestä, hopealangasta ja -putkesta.

4 Kannatuskorun prototyyppi

Opinnäytetyön tuloksena syntyi mallinnettu, hopeinen prototyyppi Rekku Rescuen kannatuskorusta. Tässä luvussa esittelen korun valmistusprosessin, eli miten koru tehtiin ja kannatuskorun prototyypin tuote- ja käyttäjäkuvineen. Lisäksi vertaan sitä, kuinka erilainen projekti olisi ollut, jos prototyyppi olisi valmistettu käsin. Tein myös mielipidekyselyn prototyypistä, johon muutama opinnäytetyön ulkopuolinen henkilö vastasi.

4.1 Vertailua - käsin vain mallintaen?

Alkuperäinen ajatus oli valmistaa Rekku Rescuen kannatuskorun prototyyppi käsin, mutta koska mallintamalla valmistaminen oli itselleni hyödyllisempää kuin paremmin hallitsemani käsin valmistaminen ja mikäli koruun olisi tullut muutostöitä, olisi ne olleet mahdollista toteuttaa opinnäytetyön aikana.

Mikäli korun prototyyppi olisi kuitenkin valmistettu käsin, olisi projekti ollut aivan toisenlainen. Suunnittelu ja luonnostelu olisi todennäköisesti sujunut samaan tapaan, mutta itse prototyypin teko olisi ollut erilainen. Aluksi korun muodon työstöä olisi kokeiltu mahdollisesti johonkin muuhun materiaalin kuin hopeaan, esimerkiksi messinkiin. Tällä tavalla olisi saatu selvitettyä, käyttäytyykö materiaali, niin kuin oli suunniteltu – esimerkiksi eläinhahmojen asettelu kuperalle pohjalle olisi saattanut olla vaikeaa ja vaatia aikaa, jotta muodot saataisiin sopiviksi ja kauniiksi.

Prototyypin valmistuksessa olisi ensin tehty hopealevystä pyöreä pohjamuoto, joka olisi erilaisten muottien avulla pystytty lyömään kuperaan muotoon. Eläinhahmot pohjan pinnalle puolestaan olisi voinut valmistaa hopealangasta tai sopivan paksuisesta levystä sahaamalla. Niin pienien muotojen työstäminen käsin olisi ollut tarkkaa ja aikaa vaativaa, mikäli kuvioista olisi halunnut siistit. Kuviot olisi pitänyt juottaa kuperaan pohjaan kiinni, mikä tarkoittaa että jokainen kuvion osa olisi pitänyt taivuttaa kuperalle pohjalle istuvaksi ja juottaa sen jälkeen kiinni – tämäkin vaihe olisi ollut paitsi aikaa vievää, myös riskialtista, sillä usean pienen osan juotoksissa saattaa helposti mennä jokin

pieleen. Esimerkiksi juotoksesta tulee kylmä, eli suuri pohja ja pieni kuviokappale eivät ole saaneet saman verran tai tarpeeksi lämpöä, jolloin osat eivät juotu pohjaan kunnolla kiinni. Lisäksi juottaessa on aina riski, että juotettava kappale ei asetukaan sille tarkoitettulle kohdalle, vaan se sulaa tai menettää muotonsa jostain kohtaa.

Tällaiset korjaamista vaativat tapaukset teettävät aina lisätyötä ja vievät täten aikaa. Korun viimeistely olisi sujunut samalla tavoin kuin mallinnetunkin korun, eli pienet viimeistelytyöt olisi tehty käsin viilamalla tai hiomalla ja pinnat olisi ensin matattu ja sen jälkeen pintakuvio kiillotettu.

Käsin valmistaminen olisi ollut opettavaista ja mahdollisuus näyttää, mitä osaa tehdä. Valmistuksessa olisi kuitenkin ollut suuria riskejä, kuten korjaustöitä, jotka olisivat vaatineet paljonkin ajankäyttöä. Tämä taas olisi tarkoittanut sitä, että opinnäytetyö ei olisi valmistunutkaan sille varatussa ajassa tai se olisi jäänyt hieman keskeneräiseksi.

3D-mallintamista ja jyräystä prototyypin valmistuksessa käyttämällä oli mahdollista minimoida edellä mainitun kaltaiset riskit, sillä korun muokkaaminen tietokoneohjelmalla oli helppoa – mikäli tekee virheen, sen pystyy kumoamaan ja koettamaan uudelleen. Kuitenkin myös mallintamisessa oli omat riskinsä, sillä oli mahdollisuus, että mallinohjelma ei jostain syystä toimitukseen tai en saisi sen käytössä tarvittaessa apua, jolloin mallintamisen aikataulu olisi saattanut venyä. Mallintamalla oli myös mahdollista saada prototyypin muodoista ja pinnoista täysin symmetrisiä, sileitä ja suoraa sekä hahmokuvion asettelu pinnalle niin, että se säilytti muotonsa ja symmetrisyytensä, oli nopeampaa kuin käsin tehtynä.

Suurin syy minulle valmistustavan valinnassa oli kuitenkin se, että mallintamistaidoissani oli kehittämisen varaa. En valinnut mallinnusta vain siksi, että sen kautta kaikki olisi nopeampaa ja helpompaa – sillä minulle niin ei ollut. Olin varautunut siihen, että mallintaminen saattaisi viedä liiankin paljon aikaa ja tuottaa ongelmia, mutta se oli minulle ammattiani ajatellen hyödyllinen oppi. Halusin tehdä mallinnusta mahdollisimman paljon itsenäisesti, jotta oppisin tekemällä ja

kokeilemalla. Mitä mistäkin komennosta tapahtuu, ja mitä tapahtuu jos muutankin komentoa jollain tapaa. Tietysti tarvitsin ohjausta, jotta korusta saatiin valmis, mutta opin mallintamisesta Rhinoceros-ohjelman käytöstä todella paljon opinnäytetyön aikana. Sen käyttö antoi minulle itsevarmuutta käyttää mallintamista jatkossakin käsin tekemisen rinnalla.

Mielestäni tein hyvän valinnan, sillä opinnäytetyön tarkoituksena ei suinkaan ollut tutkia prototyypin valmistamisprosessia, vaan saada opinnäytetyölle määrätyn ajan ja pistemäärän puitteissa aikaan tuotantovalmis prototyyppi kannatuskorusta.

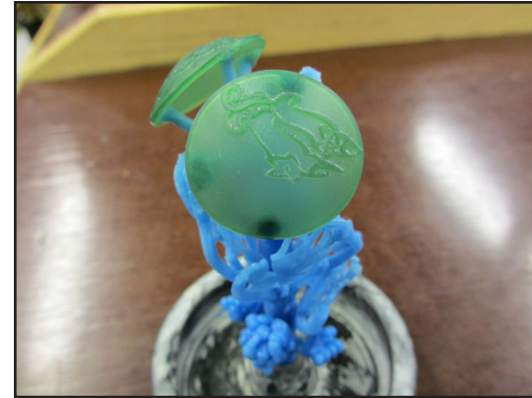
4.2 Valmistusprosessi

Kun kannatuskoru oli onnistuneesti mallinnettu, se piti muuttaa konkreettiseen, käsin kosketeltavaan muotoon. Jotta 3D-mallinnoksesta päästäisiin hopeiseen, valmiiseen koruun, piti sen käydä monta vaihetta läpi.

Kolmiulotteiseksi mallinnettu koru jyrssiin vahaan Rholand-jyrsinkoneella. Jyrsintä onnistui ensimmäisellä kerralla, sillä koneesta saatiin ulos ehjä ja valmis vahakorru, joten koneella tehtiin myös toinen samanlainen jyrsintä, jotta valettavia koruja olisi kaksi kappaletta: mikäli toinen koru epäonnistuisi hopeaan valettaessa, olisi toinen mahdollisesti edelleen käyttökelpoinen. Tässä vaiheessa korun valmistus jälleen seisahtui, sillä muita innokkaita valajia ei ilmaantunut: ei ollut kovin kannattavaa valaa vain kahta kappaletta. Onneksi muitakin valajia lopulta löytyi ja korun valmistusprosessi saattoi jatkua.

Vahakorut kiinnitettiin valukanavien avulla vahasta valmistettuun valupuuhun (kuva 41), joka täytettiin kipsillä. Kipsi poltettiin uunissa, jolloin kipsin sisään jääneet vahakorut ja vahapuu sulivat: niiden tilalle jäi muotti, johon sula hopea kaadettiin. Kun kipsimuotti purettiin, paljastui sen alta onnistunut hopeavalu: valamani vahakorut olivat hyvässä kunnossa.

Seuraava vaihe oli siistiä hopeiset korut valun jäljiltä. Hioin pois valukanavien jälkeensä jättämät ylimääräiset hopeat ja silotin korun taustan. Juotin pohjaan putken sekä hopealangan, joihin liitin neulan: näistä osista koostui rintaneulamekanismi. Juotokset onnistuivat hyvin, ja seuraava vaihe olikin enää ensin matata korun pintapuoli, jonka jälkeen kiillotin kohokuvioidut eläinhahmot kiillotusterällä.

KUVA 41. Kaksi vahaan jyrssittyä korua vahapuussa. Valokuva: Roosa Toivanen

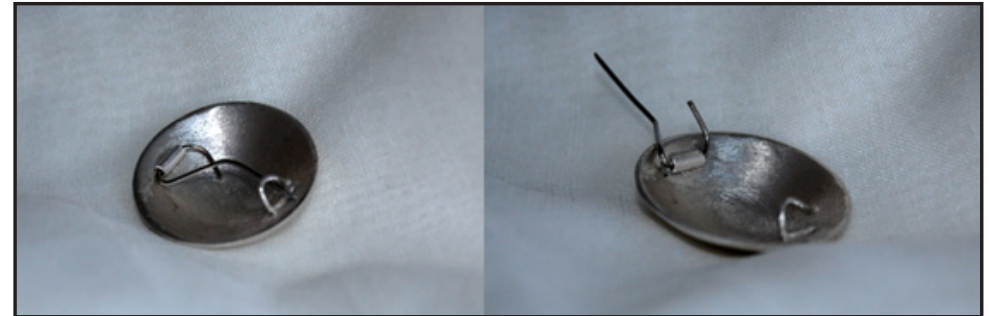
4.3 Valmis prototyyppi

Saatuani korun prototyypin valmiiksi otin siitä sekä tuote- että käyttäjäkuvat. Kuvat olivat tarpeelliset, sillä kartoitin niiden avulla muuttaman opinnäytetyöprojektini ulkopuolisen henkilön mielipiteitä, jotta saisin tietoa korun onnistumisesta ja siitä, miltä se mahdollisten ostajien mielestä näyttää ja mitä muutoksia se saattaisi kaivata.

TUOTE- JA KÄYTTÄJÄKUVAT

Tuotekuvissa pyrin saamaan korun pintojen kontrastierot tarpeeksi hyvin esille, jotta ne olisi mahdollisimman helppo pelkän valokuvan kautta käsittää (kuva 44, sivu 40). Halusin myös tuoda kuvien avulla esiin korun muotoa. Lisäksi kuvasin korun takaosan (kuva 42), jotta Rekku Rescuen yhteyshenkilöni Jaana Lindsberg sekä korua koskeviin kysymyksiin vastaavat henkilöt näkisivät, millainen rintaneulamekanismi korussa on ja miten se toimii. Halusin esitellä myös mahdollisen rasiavaihtoehdon (kuva 43), jollaisessa korua voisi Rekku Rescuen verkkokaupassa myydä.

Käyttäjäkuvassa (kuva 45, sivu 40) halusin tuoda esiin tunnelmaa, joka kuvastaa Rekku Rescuen ajatusta – lemmikin ja ihmisen välistä ystävyyttä. Mielestäni tällaisen työn käyttäjäkuvaan kuului ehdottomasti myös lemmikki, vaikkei se korun käyttäjä olekaan. Lemmikki ihmisen vierellä tuo kuvaan mielestäni tunnepitoisuutta ja ilmeikkyyttä, itse korun jäämättä huomiotta.

KUVA 42. Korun takaosa - rintaneula mekanismi avattuna ja suljettuna.
Kuva: Roosa Toivanen

KUVA 43. Rintaneula rasiassa.
Kuva: Roosa Toivanen

KUVA 44. Korun tuotekuvat. Kuva: Roosa Toivanen

KUVA 45. Käyttäjäkuva. Kuva: Roosa Toivanen

MIELIPITEITÄ PROTOTYYPISTÄ

Rekku Rescuen kannatuskorun prototyyppi onnistui mielestäni hyvin. Olin tyytyväinen korun ulkonäköön ja siihen, että olin saanut mielestäni sisällytettyä koruun asiakkaan toivomat asiat: korussa esiintyvät sekä koira- että kissahahmo, se oli yksinkertainen ja esittävä, korussa oli kaiverusmahdollisuus ja korun materiaalien hinnat jäivät kohtuullisen pieniksi: yhden korun materiaalien hinta oli noin 13 euroa (ilman rintaneulamekanismia).

Prototyypin valmistus opetti minulle sen, että mikäli valmistan itse Rekku Rescuelle pienen sarjan suunnittelemani rintaneuloja, minun täytyy pohtia tarkkaan joitakin valmistusvaiheita. Esimerkiksi korun kolmen valukanavan hionta oli erittäin työlästä ja aivan liian aikaa vievää, joten joko valukanavat täytyisi sijoittaa kohtaan, josta ne olisi helppompaa hioa tai keksiä nopeampi keino siistiä ne pois. Yksi vaihtoehto olisi myös teettää valu jonkin yrityksen kautta, joka säästäisi monta työvaihetta. Lisäksi minun täytyy opetella vielä muutaman kerran valmistamaan rintaneulamekanismit, jotta sen kiinnittäminen koruun onnistuisi vaivatta – prototyypin rintaneulamekanismit ei mielestäni ole vielä tarpeeksi siisti. Korun pinnan käsittely kuitenkin sujui suunnitelmien mukaan ja oli melko nopeaa, joten se oli toimiva ratkaisu korun valmistuksessa.

Projektin ajan kanssani yhteistyötä tehnyt Rekku Rescuen hallituksen varapuheenjohtaja Jaana Lindsberg oli tyytyväinen kannatuskorun prototyypin ulkomuotoon. Hänen mielestään se ei välttämättä tarvinnut jatkokehitystä, vaikka hänenkin mielestään kissa- ja koira-hahmojen kokoero voisi olla hiveneräisempi - tämä muutos ei olisi kuitenkaan välttämätön. Hän piti korun koosta ja pintojen kontrastien voimakkuudesta. Projekti oli hänen mielestään onnistunut, eikä hänen mielestään työskentelyssäni ollut mitään kritisoitavaa.

Sain palautetta kannatuskorusta kolmelta opinnäytetyön ulkopuoliselta henkilöltä. Valmistin heille pdf-paketin (liitteet 9-11), joka sisälsi tuotekuvat korusta sekä laatimiani kysymyksiä, joihin heidän tuli vastata.

Kysymykseni olivat:

- *Mitä mieltä olet rintakorun ulkonäöstä? Toimivatko kiilloton pohja ja kiillotettu, eläinaiheinen kohokuviointi keskenään?*
- *Ovatko pintojen kontrastierot mielestäsi tarpeeksi selkeät, eli erottuvatko kiiltävä ja kiilloton pinta tarpeeksi toisistaan?*
- *Pitäisikö kohokuvion (eli korun eläinhahmojen) olla mielestäsi viivoiltaan paksumpi, vai onko nykyinen viivojen sirous toimiva ratkaisu?*
- *Korun koira- ja kissahahmot ovat kooltaan melko samanlaisia. Tulisiko koiran ja kissan kokoero olla mielestäsi suurempi?*
- *Rintakorun halkaisija on 30 mm. Onko koko mielestäsi sopiva?*
- *Kerro vapaasti mielipiteitäsi korusta tai vaikkapa ehdotuksiasi ja ideoitasi sitä koskien.*

Sain korusta pääasiallisesti positiivista palautetta, mutta olin tyytyväinen siihen, että vastaajat antoivat korusta myös rakentavaa palautetta, jotka sisälsivät parannusehdotuksia. Kysymyksiin oli mielestäni vastattu rehellisesti ja ne auttavat minua kehittämään korua eteenpäin, mikäli Rekku Rescue niin haluaa.

Korun ulkonäköä kehitettiin kauniiksi ja pintojen kontrastiero hienoksi ja toimivaksi, mutta sain myös ehdotuksen kokeilla erilaista pintaa kiillotetun eläinkuvion tilalle, esimerkiksi patinointia. Lisäksi sain palautetta samasta asiasta, joka oli korun valmistuksen jälkeen tullut itsellenikin mieleen: eläimet olivat melko samankokoisia, joten niiden kokoeroa voisi muuntaa ja jopa kokeilla tehdä niistä enemmän toisistaan eroavan näköiset – erään vastaajan mielestä kissa ja koira näyttivät melko samankaltaisilta. Lisäksi sain hyvän ehdotuksen, että eläinhahmojen häntien asentoja voisi muuntaa, esimerkiksi sydämen muotoon.

Kohokuvioinnin viivanpaksuuksia pidettiin hyvänä, sillä vastanneiden mukaan korun sirous saattaisi kärsiä, mikäli viivoja paksunnettisiin. Korun koko oli hyvä, mutta sain myös ehdotuksen eri kokovaihtoehdoista – tällöin jokaiselle löytyisi sopivan kokoinen koru. Korua pidettiin sopivana monen ikäisille ja se sopi vastaajien mielestä Rekku Rescuen henkeen. Vastaukset löytyvät kokonaisuudessaan liitteestä 12.

5

Kannatuskorun tulevaisuus

Opinnäytetyö sisälsi Rekku Rescuen kannatustuotteen suunnittelun ja prototyypin valmistuksen, mutta se ei ole tuotteen elinkaaren päätös. Opinnäytetyön ulkopuolella on tarkoitus jatkaa tuotteen kehitystä ja yhteistyötä Rekku Rescuen kanssa, päämääränä saada korusta sarjatuotettava koru, jota Rekku Rescue voi myydä kannatustuotteena verkkokaupassaan ja kenties järjestämissään tapahtumissa.

5.1 Piensarjaksi vai tehdastuotantoon

On olemassa useita tuotantokeinoja, joilla erilaisia tuotteita voidaan valmistaa tarvittava määrä sopivalla tuotantotehokkuudella. Nämä tuotantokeinot ovat suursarjatuotanto, sarjatuotanto, piensarjatuotanto sekä yksittäiskappaleiden valmistus.

Suurin niistä on suursarjatuotanto – tai toiselta nimeltään massatuotanto – jossa ”vuotuinen valmistusvolyymi on suomalaisen teollisuuden näkökulmasta yli miljoona kappaletta” (Wikipedia.). Hyvä esimerkki massatuotannosta on esimerkiksi tehtaot, jotka tuottavat virvoitusjuomia. Tällainen tuotanto on koneellistettua. Sarjatuotanto sijoittuu valmistumääriltään massatuotannon ja piensarjatuotannon väliin. Esimerkiksi autot ja polkupyörät ovat sarjatuotettuja tuotteita. Piensarjatuotantoon puolestaan lukeutuvat monet käsityöalan yritykset ja yrittäjät,

jolloin valmistusmäärät liikkuvat 10 - 1000 kappaleen tienoilla. Yksittäiskappaleiden valmistajat voivat olla vaikkapa kultaseppiä, jotka valmistavat uniikkituotteen asiakkaalle tilauksesta. (Wikipedia.)

Rekku Rescuelle suunnittelusta korusta ei ole vielä päätetty kappalemääriä, mutta ainakin ensimmäinen sarjan valmistaa itse piensarjatuotantona. Piensarjatuotantona valmistetaan usein yksilöllisiä sarjoja, joko täysin käsin tai koneita apuna käyttäen. Tällaista valmistustapaa käytetään, kun ei ole tarvetta tai kannattavuutta valmistaa tuotetta suurina määrinä.

Kannatuskoru on helppo valmistaa Kuopion Muotoiluakatemia tiloissa mallinnetun ja vahamalliksi jyrsityn korun avulla samalla tavoin,

kuin korun prototyypinkin valmistus. Tällä valmistusmenetelmällä muutaman kymmenen kappaleen sarja on mahdollista tuottaa tehokkaasti. Ongelmia tulee, mikäli Rekku Rescue haluaakin valmistetun piensarjan jälkeen tilata itselleen suuremman määrän tuotteita, esimerkiksi 60 kappaletta kannatuskoruja. Tässä tapauksessa olisi mahdollista keskustella tuotannon siirtämisestä jollekin yritykselle, joka tarjoaa jalometallisten piensarjojen valmistamista.

5.2 Myyntiin verkkokauppaan

Kun kannatuskorusta tuotetaan piensarja, se menee myyntiin Rekku Rescuen kannatustuotteiden verkkokauppaan. Rekku Rescuella on jo useanlaisia kannatustuotteita myynnissä, muun muassa muovisia pinssejä, t-paitoja, lippalakkeja, huiveja, avaimenperiä ja jumppapusseja. Verkkokaupassa on myös jo yksi hopeinen riipus, joka vastaa muodoltaan Rekku Rescuen logoa.

Vaikka tuote menee myyntiin Rekku Rescuen verkkokauppaan, minun kannattaa pyrkiä mainostamaan myös itseäni ja muotoilutyötäni pyytämällä mainitsemaan kyseisen korun muotoilijan nimen verkkokaupan sivuilla. Lisäksi mielestäni olisi hyvä, jos Rekku Rescue haluaisi korun mukaan pakkauksen, jolloin koko korun ilme muuttuu arvokkaammaksi ja lisäksi tuote on turvallista toimittaa postitse asiakkaille pehmustetussa rasiassa. Pakkauksia on mahdollista tilata ulkomailta Westpack-nimiseltä yritykseltä.

Tällaisen pakkauksen mukaan suunnittelisin myös tuotelabel eli eräänlainen tuotekortti, joka sisältäisi tietoa korusta ja muotoilijasta, muotoilijan yhteystiedot (puhelinnumero, sähköposti, kotisivun osoite) sekä jalometallisen korun hoito-ohjeet.

Oman työni markkinointia voisi lisätä myös niin, että Rekku Rescue

voisi linkittää kotisivuni omille sivuilleen, ja vastavuoroisesti minä voisin ilmaista tukeni Rekku Rescuelle ja antaa heille mainosta lisäämällä heidän linkkinsä tai bannerinsa kotisivuilleni.

Päätäntä

Opinnäytetyöni valmistuttua olen ollut erittäin tyytyväinen siihen, että päätin tehdä juuri asiakastyön. Koen sen kehittäneen minua ammatillisesti ja tuoneen minulle sellaista itsevarmuutta muotoilijana, mitä minulla ei aikaisemmin ollut. Asiakkaan kanssa vuorovaikuttamisen ja siihen liittyneen tiedonhankinnan kautta opin lisää siitä, miten asiakkaan kanssa kannattaa toimia ja kuinka esiinnyn selkeästi tapaisissa.

Prototyypin suunnittelutyö oli antoisaa ja opettavaista, ja olen tyytyväinen työhöni - joskin pohdittuani sitä, miten ja millaista korua ryhtyisin nyt suunnittelemaan, tekisin varmasti monta asiaa toisin ja korusta tulisi varmasti aivan erilainen. Nämä aatokset ovat mielestäni kuitenkin hyvä asia, sillä niiden avulla huomaan, että olen todella kehittynyt suunnittelutyössä: nyt tiedän enemmän ja osaan jatkossa välttää turhia vaiheita tai selkeyttää niitä. Nyt myös tiedän, kuinka minun jatkossa kannattaa esitellä luonnokset asiakkaalle ja kuinka paljon kannattaa käyttää omaa päätöksentekoa luonnoksia karsittaessa.

Oloni työn valmistuttua on tyyni ja tyytyväinen. Itseäni kiinnostava aihealue -eli koiriin ja muihin eläimiin liittyvä hyväntekeväisyys - motivoi minua koko projektin ajan. Koen antaneeni suunnittelutyölle ja asiakkaalle parhaani osaamiseni, opin projektin aikana paljon uutta ja olen huomannut työn kautta itsessäni asioita, joiden osalta voisin kaivata kehittämistä ja myös asioita, joiden tekemisessä olen hyvä.

Lähteet

Kirjallisuus

- De Mooj, M., Kortesmäki, T., Lammi, M., Lautamäki, S., Pekkala, J., Sinkkonen, I. 2005. *Kompassina asiakas – näkemyksiä ja kokemuksia käyttäjälähtöisyydestä*. Tampere: Tammerpaino Oy.
- Kangas, P. 1994. *Tavoitteena tyytyväinen asiakas*. Viides uudistettu painos. Helsinki: Painatuskeskus Oy
- Keinonen, T. & Jääskö, V. 2004. *Tuotekonseptointi*. Helsinki: F.G. Lönnberg.
- Kettunen, I. 2001. *Muodon palapeli*. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Kuvaja, S. 2010. *Hyvä raha*. Tallinna: Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa/Kirjapaja
- Nummela, N. 1997. *Avaimena asiakaslähtöisyys*. Toimittanut: Vuokko, P. Helsinki: Oy Edita Ab.
- Ylikoski, T. 2000. *Unohtuiko asiakas?*. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy

Internet

- Amnesty International. Amnesty Store [viitattu 14.1.2013]. Saatavissa: <http://www.amnesty.fi>
- Kummit ry. Tapahtumat. Elämä lapselle [viitattu 14.1.2013]. Saatavissa: <http://www.kummit.fi>
- Heikkinen, S. *Hyväntekeväisyys ei aina tee hyvää* [blogi]. Suomen kuvalehti. 21.1.2011 [viitattu 14.1.2013]. Saatavissa: <http://suomenkuvalehti.fi/blogit/paivitys/hyvantekevaisuus-ei-aina-tee-hyvaa>
- Mannerheimin Lastensuojeluliitto. Tule vapaaehtoiseksi [14.1.2013]. Saatavissa: <http://www.mll.fi>
- Oxford Dictionaries. Charity begins at home [sanakirja]. [viitattu 12.1.2013]. Saatavissa: <http://oxforddictionaries.com/>.
- Rekku Rescue ry. Toiminta. Tavoitteet [viitattu 13.1.2013]. Saatavissa: <http://rekkurescue.com/>
- Vastuullinen lahjoittaminen ry. Taustaa. Tiedotteet ja tutkimukset. Lahjoittajatutkimus 2011 [viitattu 14.1.2013]. Saatavissa: <http://www.vala.fi/>.
- Wikipedia. *Massatuotanto* [vapaa tietosanakirja]. [Viitattu 19.12.2012]. Saatavissa: <http://fi.wikipedia.org>
- WiseGeek. *What is a corporate gift?* [wikisanakirja]. [viitattu 19.12.2012]. Saatavissa: <http://www.wisegeek.com/>
- World Vision. Lahjakauppa [viitattu 14.1.2013]. Saatavissa: <http://www.worldvision.fi>

- World Vision. Suomen World Vision [viitattu 14.1.2013]. Saatavissa: <http://www.worldvision.fi>
- WWF Suomi. Verkkokauppa [viitattu 13.1.2013]. Saatavissa: <http://www.wwf.fi>
- Älä osta koira häkistä. Lopeta pentutehtaat [viitattu 13.1.2013]. Saatavissa: <http://www.halpapentu.fi>

Kuvaluettelo

KUVA 1. Rekku Rescuen Logo. Rekku rescue. Saatavissa: <http://www.rekkurescue.com>

KUVA 2. Panda-tuubihuivi. WWF:n verkkokaupassa myytävä kannatustuote. Saatavissa: <http://www.wwf.fi>

KUVA 3. Norppa-pehmolelu. WWF:n verkkokaupassa myytävä kannatustuote. Saatavissa: <http://www.wwf.fi>

KUVA 4. Pennun iloa. Valokuva: Roosa Toivanen 2012.

KUVA 5. Liikkeitä ja ilmeitä. Valokuva: Roosa Toivanen 2012.

KUVA 6. Silver Birn Necklace. Esimerkki hopeisesta lankakorusta. Made Bu Joel. Saatavissa: <http://madebyjoel.com/>

KUVA 7. Emma Horse Pendant. Levymateriaalista valmistettuja koruja. Titi Madam. Saatavissa: <http://www.titimadam.com>

KUVA 8. Gold Wolfhead Cufflinks & Tuxedo Studs. Kolmiulotteiset kalvosinnapit. Rick Cameron. Saatavissa: <http://rickcamerondesign.com>

KUVA 9. Chickadee Circle pendant. Siluettimaista muotoa korussa. Jan Davis Design. Saatavissa: <http://www.allanimaljewelry.com/>

KUVAT 10-39. Luonnoksia projektin varrelta.

KUVA 40. 3D-mallinnettu Rekku Rescuen kannatuskoru.

KUVA 41. Kaksi vahaan jyrskyttä korua vahapuuissa. Valokuva: Roosa Toivanen 2013.

KUVAT 42-45. Kannatuskorun tuote- ja käyttähäkuvia. Valokuvat: Roosa Toivanen 2013.

KUVIO 1. Opinnäytetyön työnkulkukaavio.

KUVIO 2. Konseptisuunnittelukaavio. Piirros Ilkka Kettusen konseptisuunnittelukaaviosta kirjassa Muodon Palapeli (2000).

KANSIEN PIIRROKSET Roosa Toivanen 2013

Liite 1 - Luonnoksia sisältävä PDF-paketti asiakkaalle 1/5

SAHAUSKUVIOT / KOHOKUVIOT

Yhdeksi jatkettavaksi vaihtoehdoksi suunnittelin ”sahauskuvioita”, eli kuviot olisi yksinkertaisesti sahattu jalometallilevyyn aukoiksi. Vasemmalla yksi kuvioehdotus asetettuna erimuotoisille levyille (1. suorakulmio, 2. ympyrä, 3. rikottu linja). Kuviossa esiintyvät tyyliteltyinä sekä kissa että koira, kuten toivomus oli.

Kaikista kolmesta muodosta on helppo valmistaa esimerkiksi riipus tai rintaneula. Kuviota voidaan tyylitellä lisää ja pohjalevyjen muodot ovat vielä esimerkkitasolla – eli ne jalostuisivat edelleen eteenpäin parhaan tuloksen saavuttamiseksi.

Pohjalevyjen ei myöskään kannata olla pelkkä tasainen levy, vaan niihin voidaan tuoda moniulotteisuutta esimerkiksi lisäämällä niihin kuperuutta, koveruutta tai muita muotoja. Myöskään pinnan ei tarvitse olla sileä kuten kuvissa 1. ja 2., vaan sitä voidaan elävöittää esimerkiksi taotulla pinnalla tai muulla pintakäsittelyllä (kuva 3).

Kuvion ei myöskään tarvitse olla välttämättä sahattu auki, vaan se voisi olla myös kohokuvio (esimerkiksi hopealanka kiinnitettynä levypintaan).

Liite 2 - Luonnoksia sisältävä PDF-paketti asiakkaalle 2/5

4.

5.

6.

Vasemmalla (kuvat 4-6) joitakin lisämalleja mahdollisista leikkaus- tai kohokuvioinneista. Myös alla (kuva 7) esimerkki kissa-koira yhdistelmäkuviosta.

Erilaisilla pinnoilla ja muodoilla saadaan koruun mielenkiintoista ilmettä, sillä erilaiset pinnanmuodot heijastelevat valoa eri tavoin. Myös kiillotettu tai matattu pinta luovat koruun omat tunnelmansa, ja näitä pintakäsittelyjä hyödyntämällä jalometalliseen koruun saadaan kontrastieroja.

Tähän korumalliin olisi helppo yhdistää myös esimerkiksi kaiverrusalue (esim. kuvan 5 yläreunassa – levyyn voidaan jättää sileä, tyhjä alue kaivertamista varten)

Sahauskuvion/kohokuvion hyvät ja huonot puolet:

+ Runsaasti pintakäsittely- ja muotovaihtoehtoja
+ Helppo siirtää pientuotannoksi: koruja voi monistaa valamalla useita kappaleita kerralla

- Materiaalikustannukset suuremmat kuin esim. lankakorussa, mutta niitä voidaan hallita muokkaamalla korun kokoa ja materiaalin paksuutta

7.

HOPEALANKA

Kuvassa 8 olen piirtänyt esimerkin hopealangasta tehdystä kuvioista, käyttäen mallina edellisen sivun kuvaa 7.

Hopealankaan saa eloisuutta muotoilemalla sen pintaa, esim. litistämällä sitä joistain kohdin. Lisäksi pinnassa voi olla rosoisuutta sileyden sijaan ja kontrasteja voidaan luoda kiillottamalla/mattaamalla.

Kaikki sahauskuviot (kuvat 1-8) on mahdollista toteuttaa myös langasta, mikäli lankakoru tuntuu paremmalta ajatukselta kuin sahauskuvio.

Lankakorun hyvät ja huonot puolet:

- + Helppo valmistaa
  - + Helppo siirtää pientuotannoksi: koruja voi monistaa valamalla useita kappaleita kerralla
  - + Materiaalin hinta pysyy vähäisenä
-
- Muodot pysyvät melko yksinkertaisina
  - Ilman taustalevyä tai muuta vastaavaa tukea koru on melko herkkä taipumaan ja vääntymään

Liite 4 - Luonnoksia sisältävä PDF-paketti asiakkaalle 4/5

9.

KOLMIULOTTEISET

Yhdeksi mielenkiintoiseksi aiheeksi tapaamisessamme valikoitui myös kolmiulotteiset korut.

Sivun kuvissa on teemana ihmisen ja eläimen ystävyys (*kuvakokonaisuus 9*), sekä piirsin erilaisia hahmotelmia kolmiulotteisista kissa- ja koirahahmoista yhdessä ja erikseen (*kuvat 10 ja 11*).

Kuvasarjassa 9 olen tehnyt kaksi eri versiota kolmiulotteisesta korusta: ihminen kissa sylissä ja ihminen koira sylissä. Koru voisi olla kokonaan kolmiulotteinen, tai takaosa leikattu sileäksi kuten kuvassa (tällöin toimii paremmin esim. rintaneulana). Kuvissa 10 ja 11 on esimerkkejä siitä, millaisia kolmiulotteiset eläinhahmot voisivat olla.

10.

11.

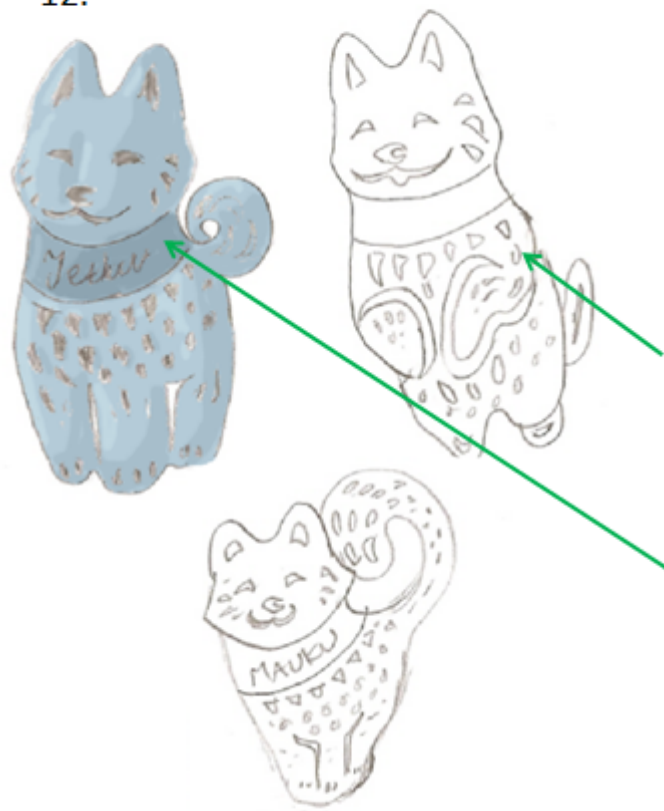

Kolmiulotteisten korujen hyvät ja huonot puolet:

- + Mielenkiintoinen ulkomuoto
- + Hahmoista saa hyvin esittävät
- + Helppo siirtää pientuotannoksi: koruja voi monistaa valamalla useita kappaleita kerralla
- Materiaalikustannukset tulevat korkeiksi

Liite 5 - Luonnoksia sisältävä PDF-paketti asiakkaalle 5/5

12.

LEVYTY

Lopuksi hieman erilaisia levykoruja, joihin on helppo tuoda kevyttä kolmiulotteisuutta pinnan korkeuksia muovaamalla.

Kappaleet olisivat ohuita ja keveitä, mutta esim. hahmon kasvopiirteitä voisi korostaa lisäämällä kolmiulotteisuutta.

Korun yleiskuvaa voisi keventää **sahatuilla aukoilla**. Kuvissa aukoilla on luotu eläinhahmoon turkin muotoa sekä eläimen kasvot.

Myös tähän koruun olisi helppo lisätä kaiverrusominaisuus, esimerkiksi **tekemällä eläimelle "kaulapannan"**, jossa on tilaa kaiverrukselle.

Levykorun hyvät ja huonot puolet:

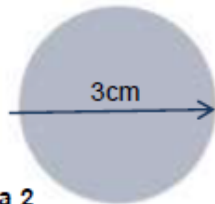
- + Materiaalikustannukset pystytään pitämään suhteellisen matalalla
- + Kaiverrusmahdollisuus

- Levymäinen muoto jää helposti latteaksi

Liite 6 - Toinen asiakkaalle lähetetty PDF-paketti 1/3

Kuva 1

Kuva 2

Kuva 3

Viimeksi päädyimme jatkamaan luonnosta nro. 2 (*kuva 1*), joka oli pyöreälle pohjalle asetettu sahaus-/kohokuvio.

Jatkoin työtä tyylittelemällä kuviota eteenpäin ja punnitsemalla erilaisia vaihtoehtoja korun ulkomuodolle: millaiset pinnat olisivat näyttäviä ja kuinka kuvion saisi parhaiten esiin pohjasta.

Jotta kuvio todella nousisi esiin korusta, päätin jättää sahauskuvio-vaihtoehdon pois: kohottamalla hahmot pohjastaan ja luomalla hahmojen ja pohjan välille kontrastia erilaisilla pinnoilla ne saataisiin näyttävästi esille.

Pyöreä pohja ei jäänyt litteäksi, sillä silloin se olisi vähän tylsä ja "kolikkomainen". Kupera pohjan muoto tuo koruun lisää mielenkiintoa ja syvyyttä.

Korun kokoa pohtiessani päädyin tulokseen, että hyvä koko voisi olla halkaisijaltaan 3cm (*kuva 2*): liian pienessä kuviota ei saa kunnolla esille ja suuri koru käy kustannuksiltaan kalliimmaksi.

Valitsin suunnitelmistani kaksi eri koruvaihtoehtoa (jotka ovat suunniteltu riipuksiksi, helppo muuttaa myös vaikkapa rintaneulaksi), jotka olen kokenut parhaimmiksi. Mikäli jokin ei miellytä tai toivoisitte johonkin asiaan korussa muutosta, on se mahdollista muuttaa.

Tämän sivun alin kuva, kuva 3, on ääriiviivapiirros koruun tulevasta kuviosta.

Liite 7 - Toinen asiakkaalle lähetetty PDF-paketti 2/3

Kuva 4

Kuva 5

Kuva 6

I. Sileä pintakuvio

Ensimmäinen vaihtoehto on pyöreäpohjainen, kuperan muotoinen koru. Mallissa se on piirretty riipukseksi eri suunnista (*kuva 4 etuosa, kuva 5 sivukuva, kuva 6 takaosa*). Kuviot nousisivat sileästä pinnasta koholleen, korostaen eläinhahmoja. Jotta hahmot tulisivat vielä paremmin esille, voisi pohja olla matattu melko kiillottomaksi (*kuvan 7 sormus malliesimerkinä matatusta pinnasta*).

Tässä vaihtoehdossa koholla oleva hahmokuva olisi pinnaltaan aivan sileä ja kiillotettu (*verrattavissa kuvan 8 Suomi-riipuksen pintaan*). Kiiltävä pinta erottuu tehokkaasti sileästä, kiillottomasta pinnasta.

Hahmot on asetettu sivuun jotta koru ei olisi asettelultaan liian symmetrinen – näin siihen saadaan lisää mielenkiintoa. Kuvasta 6 voi nähdä riipuslenkin mahdollisen sijainnin. Tämentyyliseen koruun kävisi mainiosti nahkanyöri tai vahattu puuvillanyöri.

Kuva 7

Kuva 8

Kuva 7: Valkokulta sormus. Matatun pinnan esimerkki. Hanna K Design. <http://www.hannakorhonen.fi>

Kuva 8: Suomi-riipus. Kiillotetun pinnan esimerkki. Kultasepänverstas CaiSanni. <http://www.caisanni.blogspot.fi>

Liite 8 - Toinen asiakkaalle lähetetty PDF-paketti 3/3

Kuva 9

2. Takokuvaioinen pinta

Toinen koruvaihtoehto on muuten samanlainen kuin ensimmäinen, mutta hahmokuvaio on sileän sijaan epätasainen – taotun pinnan kaltainen (esimerkkinä kuva 13). Taottu pinta toisi lisää eloa korun ulkomuotoon paitsi erilaisella pintastruktuurillaan, myös valonheijastuksellaan: epätasainen, kiillotettu pinta saa valon välkähtelemään eri tavoin kuin sileä, kiillotettu pinta.

Myös tässä vaihtoehdossa muoto on kupera jo hahmokuvaio kohotettu pohjan pinnasta. Pohja olisi myös tässä tapauksessa matta, jolloin kiillotettu hahmokuvaio tulee hyvin esiin.

Kuva 10

Kuva 11

Kuva 12

Kuva 13

Kuva 12: Valkokulta sormus. Matatun pinnan esimerkki. Hanna K Design. <http://www.hannakorhonen.fi>

Kuva 13: Hammered Silver Squares Linked Bracelet. Taotun pinnan esimerkki. Silver Shell. <http://www.silvershell.co.uk>

Liite 9 - Kysymyksiä kannatuskorusta projektin ulkopuolisille 1/3

KANNATUSTUOTE REKKU RESCUELLE

Opinnäytetyö, Roosa Toivanen
(Kuopion Muotoiluakatemia, Savonia-amk, koru- ja jalometallimuotoilu)

Hei! Olen Roosa Toivanen, koru- ja jalometallialan viimeisen vuoden opiskelija Kuopion Muotoilu-akatemiasta. Suunnittelin ja valmistin opinnäytetyönäni jalometallisen kannatustuotteen Rekku Rescueelle. Ajatuksena oli tehdä rintakoru, jossa esiintyisivät sekä kissa- että koirahahmot. Kuvissa esiintyvä hopeasta valmistettu koru on opinnäytetyöni aikana kehittynyt prototyyppi, eli eräänlainen koevedos ennen oikean, loppuun asti viimeistellyn korun/korusarjan valmistamista.

Prototyypin kuvista käy ilmi korun muoto, käyttötarkoitus ja pintakäsittelyt. Toivoisin saavani kattavia ja monipuolisia vastauksia alla oleviin kysymyksiin, jotka koskevat korun ulkomuotoa. Vastaukset tulevat esille opinnäytetyöhöni, joten pyytäisin teitä ilmoittamaan vastaustenne yhteydessä, mikäli ette halua nimeänne mainittavan. Kiitos vastauksistanne!

KYSYMYKSET:

1. Mitä mieltä olet rintakorun ulkonäöstä? Toimivatko kiilloton pohja ja kiillotettu, eläinaiheinen kohokuviointi keskenään?
2. Ovatko pintojen kontrastierot mielestäsi tarpeeksi selkeät, eli erottuvatko kiiltävä ja kiilloton pinta tarpeeksi toisistaan?
3. Pitäisikö kohokuvion (eli korun eläinhahmojen) olla mielestäsi viivoiltaan paksumpi, vai onko nykyinen viivojen sirous toimiva ratkaisu?
4. Korun koira- ja kissahahmot ovat kooltaan melko samanlaisia. Tulisiko koiran ja kissan kokoero olla mielestäsi suurempi?
5. Rintakorun halkaisija on 30mm. Onko koko mielestäsi sopiva?
6. Kerro vapaasti mielipiteitäsi korusta tai vaikkapa ehdotuksiasi ja ideoitasi sitä koskien.

Kuva 1. Hopeinen rintaneula koira- ja kissahahmoineen. Pohja on matattu kiillottomaksi ja kohokuviot kiillotettu.

Kuva 2. Sivukuva kuperasta rintaneulasta

Liite 10 - Kysymyksiä kannatuskorusta projektin ulkopuolisille 2/3

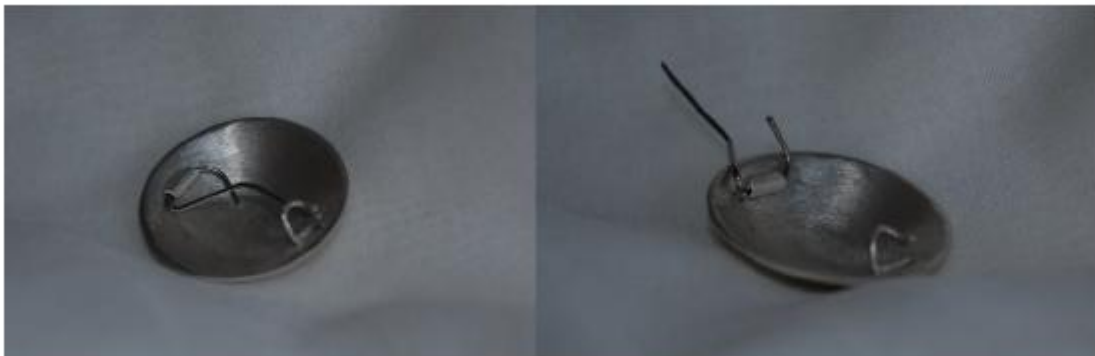

Kuva 3. Rintakoru ylhäältä kuvattuna

Kuva 4. Koruun on tarvittaessa mahdollisuus saada tällainen rasia.

Liite 11 - Kysymyksiä kannatuskorusta projektin ulkopuolisille 3/3

Kuva 5. Kuva rintaneulamekanismista. Lopullisen korun pohja on sileämpi ja neulan suora osuus pidempi. Koko koru on muutoin valmistettu 925 hopeasta, mutta neula on kirurgin-terästä.

Kuva 6. Rintakoru käytössä

Liite 12 - Vastauksia kannatuskorusta esitettyihin kysymyksiin

KYSYMYKSET	Vastaaja: Reeta Holmi	Vastaaja: vastaaja X	Vastaaja: Tiina Kuisma
Mitä mieltä olet rintakorun ulkonäöstä? Toimivatko kiilloton pohja ja kiillotettu, eläinaiheinen kohokuviointi keskenään?	Rintakoru on yksinkertainen ja kiiltävä/kiilloton toimivat kontrastina. Ehkä olisi kiinnostavaa nähdä erilaisia versioita korusta, esim. niin että eläinten vartalon kohta olisi myös kiillotettu, tai eläinten	Toimivat hyvin keskenään ja koru on yksinkertaisen kaunis.	Rintakoru on kaikessa yksinkertaisuudessaan kaunis. Kontrasti matan ja kiillotetun ja kohokuvioinnin välillä on hyvä. Toimii.
Ovatko pintojen kontrastierot mielestäsi tarpeeksi selkeät, eli erottuvatko kiiltävä ja kiilloton pinta tarpeeksi toisistaan?	Pintojen kontrastierot on riittävät mielestäni.	Erottuvat tarpeeksi kuvien perusteella.	Kyllä. Vastaus edellä.
Pitäisikö kohokuvion (eli korun eläin-hahmojen) olla mielestäsi viivoiltaan paksumpi, vai onko nykyinen viivojen sirous toimiva ratkaisu?	Ajatuksen tasolla ehkä hankalaa kuvitella miltä koru näyttäisi, jos kohokuvioiden viivat olisivat paksumpia. Toisaalta korun sirous saattaisi	Kohokuvio näyttää sopuuhmaiselta eli sirous toimii.	Ei missään nimessä paksumpi. Menee suttuiseksi muuten. Näin on hyvä.
Korun koira- ja kissahahmot ovat kooltaan melko samanlaisia. Tulisiko koiran ja kissan kokoero olla mielestäsi suurempi?	En ajatellut eläinten kokoeroa katsoessani korua ensimmäistä kertaa, vasta lukiessani kysymyksen ryhdyin sitä miettimään. Eli ensisilmäyksellä kokoero ei "pistä silmään", eikä tule mieleen haittaavana. (onhan koirissakin hyvin pieniä koiria) Toki korussa olisi tilaa tehdä koirasta vähän isompikin. Kuitenkin korusta erottaa selvästi, että siinä on kissa ja koira, mielestäni	Kokoero voisi olla suurempi. Eläimet näyttävät mielestäni melko samanlaisilta hännän ja koon takia. Ehkä ne voisivat olla enemmän erilaisia erityisesti muutenkin kuin kooltaan.	Kissa voisi olla ehkä hiukan pienempi. Pienentäisin kissaa sen verran että kuvio olisi balanssissa kuvan reunoihin? Nyt kissan tassut on kiinni reunassa mutta häntä etempänä?
Rintakorun halkaisija on 30mm. Onko koko mielestäsi sopiva?	Koru on siro kooltaan ja varmaankin aikalailla sopiva kaikenlaisille käyttäjille. Ehkä olisi hienoa jos korusta voisi olla kaksi versiota, isompi ja pienempi. Itse henkilökohtaisesti ehkä tykkäisin hiukan isommasta rintakorusta. Pienempi koru sopii arkisempaankin asuun, mutta isompi koru olisi näyttävämpi esimerkiksi juhla-asussa.	Vaikuttaa hyvin sopivalta.	Koko on juuri oikea. Isompana korusta tulisi raskas.
Kerro vapaasti mielipiteitäsi korusta tai vaikkapa ehdotuksiasi ja ideoitasi sitä koskien.	Kaikenkaikkiaan rintakoru on kiva, yksinkertainen mutta toimiva. Mielestäni tässä toteutuu hyvin ajatus korun markkinoinnista Rekku Rescuen kannatus tuotteena. Se on "myyvä", ei liian monimutkainen, että se rajaisi korun sopivuuden vain tietyille ihmisryhmälle. Voisin kuvitella rintakorun sopivan jopa lapsille. Se heijastaa eläinsuojelun periaatteita eläin-hahmoillaan ja on siten puhutteleva. Tykkään erityisesti korun yksinkertaisuudesta. Hiukan jäin miettimään eläinten häntien asentoa, nyt ne nivoutuvat ikäänkuin yhteen, toimisiko kuvan selkeyden kannalta paremmin se, että hännät olisivat vähän erillään? Tai ehkäpä niistä muodostuisi sydän?	Viittaaan kysymykseen neljä. Eläimet näyttävät melko samanlaisilta.	Koru on persoonallinen ja kaunis yksinkertaisena, juurikin noin. Kuva on kaunis. Mielenkiintoiseksi korussa tekee kuvan paikka reunassa. Huomattavasti parempi noin, kuin että kuva olisi keskellä. Mietin jotain pientä ytimekästä lausetta eläimiin liittyen korun toiselle reunalle, mutta ehkä korusta tulisi liian sotkuinen niin. Ei hyvä kuitenkaan. Neulan pitää olla ohut ja terävä että menee hyvin ja repimättä erilaisten kangaslaatuojen läpi.

Kannatustuote

Rekku **R**escuelle

Roosa Toivanen KUJ9SM